

ஈந்துகளைப்பற்றி

International E-Journal of Tamil Studies

நெலக்கணம், நெலக்கியம், கனல், பண்பாடு, அறிவியல், கணினிசார் ஆய்வை கொங்காண!

மலர்:3 இதழ்:10 ஆகஸ்ட் 2017

...

Vol:3 Issue:10 August 2017

N.S.Gnanapragasam

இ.ஜெனிபாமேரி

ப.திருசூரசம்பந்தம்

து.மகேஸ்வரி

பா.கவிதா

ஜெ.ரஞ்சனி

ப.சுதா

க.மோகனப்பிரியா

இனம்

பள்ளாட்டு தினையைத் தமிழாய்விதழ்
An Internationally Refereed e_Journal of
Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனீஸ்லூர்த்தி
முனைவர் த.சத்தியராஜ்

ஆலோசனைக் குழு

முனைவர் செ.வை.சண்முகம் (சிதம்பரம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்த்தோயில்)
முனைவர் சிறைபு நா.செல்வராசு (புதுச்சேரி)
முனைவர் ந.வெளுச்சாமி (செலம்)

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கொகை)
முனைவர் இரா.குணச்சன் (திருச்செங்கோடு)
முனைவர் ந.இராசீஜந்திரன் (கொகை)
முனைவர் சி.இரவிச்சங்கர் (மதுரை)
முனைவர் ப.சிவமாருதி (நாய்க்கூறு)
முனைவர் ச.முத்துச்சௌல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜஸ்வரி (கேரளா)
தீரு ச.ஷந்தநாசா (ஆஸ்திரலியா)

இதழாத்திமும் வெளியீடு

முனைவர் த.சத்தியராஜ்

கோயமுத்தூர்
09600370671

inameditor@gmail.com

www.inamtamil.com

உள்ளீடு ...

SCIENCE IN THIRUKKURAL

N. S. Gnanapragasam | 3

அக இலக்கியங்களில் மிதவை மாந்தர்கள்
இ.ஜேனிபாமேரி | 11

புதுக்கவிதை : இலக்கண வரையறை உருவாக்க
முயற்சிகள்

முனைவர் ப.திருஞானசம்பந்தம் | 17

மகாபாரதம் யடையின்வழி விதுரரின் குணநலன்
த.மகேஸ்வரி | 26

::பிராய்டை உளவியலும் பாலுணர்வு மேன்மைக
கருத்தாக்கமும்
(சங்க அக்கருபியீடுகளை முன்வைத்து)

முனைவர் பா.கவிதா | 30

பழங்குகருவிகளைக் குழந்தைகட்டு அறிமுகப்படுத்தும்
நோக்கில் குழு.கத்திரேசன் கவிதைகள்

முனைவர் ஜே.ரஞ்சனி | 39

கலித்தொகையில் நகையெய்யாடுகள் - அறிமுக நோக்கு
முனைவர் ப.சுதா | 43

புலம்பெயர்வால் நேரும் பன்பாட்டு அடையாள இழப்புகள்
(பழ மக்களை முன்வைத்து)

ச.மோகனப்பிரியா | 48

...

SCIENCE IN THIRUKKURAL

N.S.Gnanapragasam

1. Introduction

The literature of an era often provides an insight into the state of knowledge of the people living in that period. Viewed from this angle, Thirukkural is a veritable mine of information on the progress of civilization in ancient Tamilnadu. That Thirukkural- considered by many scholars to have been composed about 2000 years ago-is an excellent treatise on social ethics and morality is well known; not so well recognised is the fact that it also represents a compact encyclopedia of science, agriculture and medicine.

In this article, an attempt is made to collect all those couplets in Thirukkural which have a scientific back-ground, and to classify them under several headings in physical and biological sciences. In the sections that follow, the serial numbers of the couplets under reference are given in parentheses.

2. Physical Sciences

There are many couplets in Thirukkural which indicate a high level of understanding and knowledge of the physical sciences, namely, astronomy, mathematics, physics, chemistry and geology. Some examples are given below.

2.1: Astronomy

There is a reference to lunar eclipse in couplet 1146:

கண்டது மன்னும் ஒருநாள் அலர்மன்னும்
திங்களைப் பாம்புகொண் டற்று.¹

"when the moon is devoured by the serpent, darkness spreads in the world; likewise spreads the rumour even of one chance meeting of the lovers". Although the explanation of the lunar eclipse as due to the serpent of the skies (known in Hindu mythology as *Rahu*) is now known to be incorrect, this couplet points to the fact that the ancient Tamils were keen observers of astronomical phenomena. A mention of stars is found in couplet 1116.

Another couplet (1031) indicates the possibility of the awareness of the rotation of the earth on its own axis:

சழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை.²

This couplet may be interpreted thus: the rotation of the earth causes an endless succession of day and night; likewise, people may move from one job to another almost

¹ One day the man saw the alarm

Makes the snake a snake.

² The rotation is so that the world is behind it

Plow the plow

endlessly, until at last they settle down in agriculture, which therefore is the best vocation.

Meteorology must have been well-developed in ancient Tamilnadu, because a whole chapter of ten couplets (11 to 12) has been devoted to stress the importance of rain for a prosperous life on this earth. Also, refer to couplet 542:

வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி.³

2.2: Mathematics

The use of numbers as a quantitative measure of things must have been well-known at the time of Thiruvalluvar, as indicated by the frequent use of digits one (87, 109, 974), two (374, 402, 455, 662, 674, 737, 760, 875, 992, 1022, 1247), three (383, 941), four (35, 146, 382, 390, 513, 605, 766, 950, 953), five (24, 25, 27, 43, 343, 354, 632, 675, 738, 939, 983, 1101), six (381), seven (62, 107, 1269, 1278), eight (9), and ten (450, 817). The concept of fraction was also known (1037).

Large numbers are also mentioned in several Places: Seventy (639), hundred (932) and thousand (259). It is remarkable that even Such a Large number as ten thousand (or, ten million) was in use among the ancient Tamils. This number, called கொடி is mentioned in several places in Thirukkural (337, 377, 639, 816, 817, 954, 1005).

Even the concept of infinity was probably known, as shown by the Couplets 22:

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து
இறந்தாரை எண்ணிக்கொண் டற்று⁴

"The fame of the ascetics is as the number of people who have lived and died in this World". This number must, indeed, be extremely large, because human life has been in existence on the earth for several millions of years and the world population runs in to thousands of millions!"

The ancient Tamils used a set of symbols different from the Indian or Arabic Symbols now in use to represent numbers. For example, சு was used for one, இ for two, ஞ for three and so on. The first Letter of the Tamil alphabet is அ, which also connotes the number eight. Thus, the same symbol could denote a letter or a number, and the meaning could be arrived at only from the context. This dual role of symbols was probably in Thiruvalluvar's mind when he wrote the Couplets 392:

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.⁵

"Whether called as numbers or letters, symbols are useful to a living being as are the two eyes". An object is Viewed from two different angles by the two eyes of a person,

³ The whole world is a monarch

Colon wolf drink

⁴ The excellence of the abandoned pride

Count the dead

⁵ These are the number one letter

Living life

and from these sensations the mind is able to synthesise a stereoscopic vision; Likewise, people may view a symbol like ஈ or அ from two Points of view: as letters or numbers- the exact meaning has to be inferred by the mind from the context. The use of common symbols for both letters and numbers is also in vogue in the Roman system: the Capital letters I, V, X, L, C, D and M Standing for numbers 1, 5, 10, 50, 100, 500 and 1000 respectively.

2.3: Physics

Physics is based on measurement of length, weight and time, and it deals mainly with mechanics, optics, sound, magnetism and electricity. There is ample evidence in Thirukkural to show that physical principles were well understood by the people of Tamilnadu even two millennia ago.

A rod of wood was used as a measure of length (710, 796) and in the construction of balance (118):

சமன்செய்து சீர்தாக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.⁶

"The two arms of a balance used for weighing must be equal in length; Likewise, a just person must not favour one of the contending parties but must remain neutral. "Another couplet (29) refers to a unit of time called கணம்.

A Keen sense of mechanics is revealed in the reference to the important role of the axle-pin in a rolling temple car (667,1032), the axle in a cart (475) and the pillars in a building (615, 983).

The use of a dressing mirror was probably known (706):

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம்⁷

"Just as the mirror reflects the object placed in front of it, the face reveals the thoughts passing through the mind". The visible phenomenon of the reflection of light by a polished mirror is here used by Thiruvalluvar to explain the subtle concept that the face is the index of the mind.

There is also a mention of how a shadow is cast by an opaque object (208, 1034) and sweet melodies are produced by flute and the lute (66).

2.4: Chemistry

The preparation of various substances and the study of their properties constitute Chemistry. The well developed state of chemical and metallurgical engineering at the time of Thiruvalluvar is revealed by several references to the use of metals such as iron, copper and gold and to substances like salt, lime and yeast.

The toughness of steel (எஃகு) was known (759, 773) and so it was used for making spears (500, 546, 774), arrows (279, 597), swords (727, 882), rods (24) and files

⁶ Equal to the equation

Coding certification

⁷ The next is the shining heart of the heart

Face to face

(567, 997). Modern researches have shown that it was in Tamilnadu that steel was first produced in a large scale in India

As at present, gold was very much in use among the ancient Tamils for making jewellery (919, 1081, 1110, 1124). Goldsmiths purity gold by heating it in fire when the impurities like copper get oxidised and get removed as scales, leaving behind pure, glittering gold. This process is compared by Thiruvalluvar to the elimination of the flaws from one undergoing penance by the purifying fire of suffering (267):

சுட்சுடரும் பொன்போல் ஓளிவிடும் துண்பஞ்
சுட்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு⁸

The purity of the gold thus prepared was checked by rubbing it with a touchstone (505, 986). It was also possible that a gold hook was used as bait in fishing, because in water gold will have a glittering appearance which will attract the fishes (931).

It was known that articles of food such as milk get spoiled when kept in vessels made of copper (887, 1000). Salt was added to food for imparting taste (802, 1050, 1302). The fermentation of food was effected by the addition of yeast (1050). The nature of poisons was also known (580) and alcoholic drinks were considered to have poisonous ingredients (926).

Lime was used as a whitener (714). The nature of combustion and the process of burning were well understood (129, 308, 435, 674, 691, 896, 1104, 1148, 1159).

2.5: Geology

The study of the various types of material found on earth's surface, such as rocks, soil and water, constitutes the science of geology. The importance given to agriculture even at the time of Thiruvalluvar is reflected in several couplets (1032, 1033, 1034). Efficient agricultural practices demand a thorough knowledge of water and soil resources (16, 17, 550, 1038, 1147).

A piece of land that is allowed to dry, such that the soil crumbles to a quarter of its initial weight, will yield without any manuring an abundant harvest (1037).

தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்⁹

For the purpose of irrigation, wells are sunk in sandy soil such as found in river-beds, which will give an abundant supply of water (396).

தொட்டனைத் தூறும் மனற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு.¹⁰

"The more one digs in a well located in sandy soil, the more is the supply of water likewise, the deeper one studies, the wiser one becomes"

⁸ Burning golden light

Take a look

⁹ Patch up the cigarette cuisine

No matter what will happen

¹⁰ Sleeping a tumor

Throwing knowledge

Rain water is stored in tanks for common use (215). In such stored water, several salts get dissolved depending upon the nature of the soil (452). When an excessive amount of salt is present in the soil, it is unfit for cultivation (406). Also in places where rainfall is scanty, soon deserts will appear devoid of any vegetation (78).

To obtain minerals from the hard rocks, one has to dig into the earth (307, 151). The nature of the land determines the type of life it can sustain (959).

3. Biological sciences:

At the time of Thiruvallvar, the Tamil people seemed to have been well versed in the various branches of biological sciences too. The infinite variety of the flora and fauna of Tamilnadu offered wide scope to the poet to illustrate his profound thoughts with apt similes. The survey that follows deals with the biological ideas in Thirukkural.

3.1: Botany

An outstanding example of how abstract ideas can be linked to common experience is the following couplet(595):

வெள்ளத் தனைய மலர்நீர்மட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனையது உயர்வு¹¹

"The stem of a lotus flower is as long as the depth of the water in which it floats; similarly, the stature of a person is measured by the goodness of his heart." This couplet reveals Thiruvallur's keen sense of perception of Nature and Man! Of the several flowers mentioned in Thirukkural, lotus (595, 617, 1103) and water-lily (1114) are well-known even now; but not so is that sure and now almost obscure species called anicha (அனிச்சம்) (90, 1111, 1115, 1120) This flower is so delicate that it begins to fade even as it is smelt (90):

மேப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந்திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து¹²

The small size of the millet seed (தனை) is in marked contrast to the huge size of the nut of the palm tree (பனை) (104, 144, 433, 1282) Another tiny seed is that of the sesame (889). The kunrise seed is red all over, expect at its nose which is black in colours (277). Other plants mentioned in Thirukkural are sugar-cane (1078), bamboo (1113, 1272), cotton (1273), nerunchi thorn (1120) and green grass (16). Tree may bear fruits which may be edible (216) or poisonous (1008). A thorny plant is easily plucked why it is tender, but will cause injury when its roots deepen (879).

3.2 Zoology

That Thiruvallur was a keen observer of Nature is also evidenced by an amorous references to birds, reptiles and animals. He was probably even aware of the classification of living beings into celebrate and invertebrate (72, 77, 89). Of the invertebrates says the poet (77):

¹¹ Floody water flame is changing
Increase in his own

¹² The smile of the snake
A daring party

என்பி வதனை வெயில்போலக் காடுமே
அன்பி வதனை அறம்¹³

"The sun's heat scorches the boneless worms; even so, the power of rightsosuness will torture a person devoid of love."

Elephants have always been treated with respect in Tamilnadu, and it is no wonder that several couples mention it (500, 597, 599, 774, 1087). There are also references to other animals: majestic lion (59, 381), ferocious tiger (273, 599), docile cow (1066), fierce ram (486), cunning jackal (500), and cowardly mouse (763), Reptiles such as hissing snake (763), cautious tortoise (126) and powerful crocodile (495) are also mentioned.

The gregarious and generous nature of the crows is worth emulating by man (527):

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்
அன்னீ ரார்க்கே உள்¹⁴

"The crow beckons to its kind to share the food it has found; only with people of such good nature does fortune abide". That is, indeed, a good lesson in practical socialism.

Of the others birds, mention has been made of the gorgeous peacock (1081) patient heron (490), and the nocturnal owl (481). Watching a new-fledged bird flying away abandoning its own broken shell, brings to the mind of the poet the sublime thought of the soul quitting the body at the time of death (35):

குடம்பை தனித்து ஒழியப்புள் பறந்தற்றே
உடம்போடு உயிரிடை நட்பு¹⁵

3.3: physics

The study of the structure and functions of the different part of the body is the aim of physiology. Almost every external part of the human body finds a mention in Thirukkural. The five senses of taste, sight, touch, sound, and smell are gradually developed in a child in the order given (27):

சுவைஞி ஊறுஒசை நாற்றமென்று ஜிந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே உலகு.¹⁶

Only those who know how to keep the senses under control will be able to lead a happy life in this world (6, 27).

¹³ Nick Latan is the Weilpolaku Kai Anbi Latha

¹⁴ Kaka karaa is a breakthrough Sister.You are Rarek

¹⁵ The hut is separated by the body and the body is almost exposed Life-Friendly

¹⁶ The taste of uriosterion Typewriter Kate Ullak

For personal hygiene, water is essential (298). To keep the body in good health, the intake of selected food in proper amounts is very essential (942, 944, 947). In the case of sickness a proper diagnosis must precede any treatment (948).

3.4: Genetics

The science of genetics is making rapid strides now thanks to molecular biology, which attempts to explain hereditary traits in terms of DNA and RNA.

But, surprisingly enough, even at the time of Thiruvallvar, the Tamil people seemed to have known how hereditary characteristics are passed on from one generation to another (398):

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.¹⁷

"The education acquired in one birth confers benefits even up to seven succeeding births.

"Similar ideas are also found in other couplets (62, 107, 538, 835). This view probably emanated from the Hindu doctrine of Karma, which emphasises the need for doing good always eschewing all forms of evil.

3.5: Psychology

The intricate mechanism of the human mind is not easy to comprehend. Even in this obscure field, Thirukkural provides many valuable insights. Here is an example (293):

தன்நெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்

தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.¹⁸

"Utter not a word which the conscience tells is false, lest your own conscience should smite you". Even to entertain the very thought of stealing is an evil to be avoided (282).

To achieve one's ambitions, one must possess besides will power and a firm mind (666), the ability to act at the proper time (484) avoiding procrastination (668) Anger must always be subdued (335). Gambling must not be indulged in, because one who lose a hundred times in the fond hope of gaining once (932).

One of the best known Thirukkural couplets is the following (391):

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்கு தக.¹⁹

"Learn without any flaw what is worth learning; then, act according to what has been learnt!" This noble thought is truly a master-piece of educational psychology.

4. Conclusion

This brief survey points clearly to the fact that Thirukkural, though composed about 2000 years ago, remains fresh as the pages of the scientific journal printed today

¹⁷ For a single education

Waking up the cheat

¹⁸ It's a lie to lie

Herself shoots herself

¹⁹ Learning the lesson to learn

Stand up

.This best known Tamil classic shines as a beacon light in this modern scientific era. Times may change, but the lofty truths enshrined in Thirukkural will remain changeless!

...

இக்கட்டுரை 1975ஆம் ஆண்டு பாரிநிலையப் பதிப்பகத்தின் மூலம் பேரா.க.ப.அறவாணன், பேரா.வி.மி.ஞானப்பிரகாசம் ஆகியோரின் பதிப்பில் வெளிவந்த தமிழில் அறிவியல் கருத்துகள் எனும் நூலிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பெற்றது.

...

நன்றிக்குரியோர்

ச.திவ்யதர்சினி (முதலாமாண்டு, கணிதத்துறை, இந்துஸ்தான் கல்லூரி, கோயமுத்தூர்)
ஜ.புவனேஸ்வரி (முதலாமாண்டு, கணிதத்துறை, இந்துஸ்தான் கல்லூரி, கோயமுத்தூர்)
மோ.மோனிஷா (முதலாமாண்டு, கணிதத்துறை, இந்துஸ்தான் கல்லூரி, கோயமுத்தூர்)
வெ.ரேவதி (முதலாமாண்டு, கணிதத்துறை, இந்துஸ்தான் கல்லூரி, கோயமுத்தூர்)
க.பிரதீப் ராஜா (முதலாமாண்டு, கணிதத்துறை, இந்துஸ்தான் கல்லூரி, கோயமுத்தூர்)
இவர்கள் இக்கட்டுரையைக் கூகுள் கையெழுத்துணரிவழி அச்சிட உதவியவர்கள்.

மதியிப்பெற்றது

அக இலக்கியங்களில் மிதவை மாந்தர்கள்

இ.ஜெனிபாமேரி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்)

தமிழாய்வுத்துறை, பெரியார் ஈ.வெ.ரா கல்லூரி (தன்னாட்சி)

திருச்சிராப்பள்ளி - 620 023.

அக இலக்கியங்கள் அக்காலத் தமிழரின் அகவாழ்வியலை எடுத்தியம்பும் தன்மையன. அக இலக்கியங்களில் மிதவை மாந்தர் என்போரின் பணி குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இந்நிலையில், மிதவை மாந்தர்கள் ஆற்றிய பணிகளையும், தலைவன் தலைவியரிடையே கொண்ட உறவு நிலைகளையும் எடுத்துரைக்கும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

தலைவன், தலைவி, பரத்தை ஆகியோரிடையே தூது செல்லும் வாயில்கள் பட்டியலில் மிதவை மாந்தர்களுக்கும் இடம் உண்டு. இவ்வாயில்களில் மிக நீண்ட தொலைவு பயணம் செய்து செய்து உரைப்பதற்கு உரியவராகக் கூத்தரும் பாண்ணும் குறிக்கப்படுகின்றனர் என்பதைத் தொல்காப்பியம் சுட்டுகிறது.

தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கம் காரணமாகச் சினம் கொண்ட தலைவியின் ஊடலைத் தணிக்கும் வாயில்களாக மிதவை மாந்தர்கள் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றனர். மருதத்தினைப் பாடல்கள் பலவற்றில் இத்தகைய சூழலில் மிதவை மாந்தர்களைச் சந்திக்க முடிகிறது. பெரும்பாலும் தலைவியின் சின மொழிகளுக்கும், இகழ்ச்சிக்கும் உள்ளாகின்றவர்களாகவும், சில நேரங்களில் பரத்தையரால் கடியப்படுகின்றவர்களாகவும் மிதவை மாந்தர்கள் காட்சி தருகின்றனர். தலைவன் பொருள் தேடவோ வேறு வினை காரணமாகவோ வேற்று நிலங்களுக்குப் பிரிந்து சென்றிருக்கும் சூழலில், தலைவி தலைவனுக்கிடையில் தூதுவராக மிதவை மாந்தர்கள் செயலாற்றி உள்ளனர். மூலமை, நெய்தல் தினைப் பாடல்கள் இத்தகைய சூழல்களில் மிதவை மாந்தர்களைச் சித்திரிக்கின்றன. மேலும், தலைவன் தன் அகவாழ்வு அனுபவங்களை நெருங்கிய நண்பனிடம் பகிர்ந்து கொள்வதைப் போல், பாண்ணுடன் பேசி மகிழும் காட்சிச் சித்திரங்களையும் அகப்பாடல்களில் காண முடிகிறது. எனவே, மிதவை மாந்தர்கள் தலைவனிடம் கொண்ட உரிமையையும் உறவையும், தலைவியிடம் கொண்ட பணிவையும் இடைவெளியையும், தலைவியின் புகழ்ச்சிக்கும் இகழ்ச்சிக்கும் ஆட்பட்ட நிலையையும், அச்சூழலில் மிதவை மாந்தர்தம் எதிர்வினையையும் பற்றி எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தலைவனுக்கும் மிதவை மாந்தர்களுக்கும் உள்ள உறவுநிலை

வினைவயிற் பிரிந்துறையும் தலைமகன், தலைமகள் விட்ட தாதாய் வந்த பாண்ணிடம், அவள் சொல்லிய திறம் கூறு” (ஐங்.478), நீ சொல்லும் போதெல்லாம் எனக்கு இனிமையாக உள்ளது” (ஐங்.479) என்று கூற, அது கேட்ட பாணன், இளவேனில் வந்துவிட்டது. அவனோ பரத்தையரின் இன்பத்தை உண்பவனாக என்னை மறந்து அங்கேயே தங்கி இருப்பானோ? கூடிக் கழித்திருப்பானோ? என்று புலம்பி வருந்துகின்றாள். பணிந்து நின் அடிசேராத பகைவர் நீ அவருக்கு அளிக்கும் தன்டனையை என்னி என்னி நடுங்குவதைப் போல அவள் தன் உள்ளம்

நடுங்குகின்றாள். எனவே அவளைக் காக்க நீயும் விரைந்து செல்வாயாக" (கலி.29) என்று கூறுகிறான்.

தலைவனிடத்து உரிமை கொண்டு, தலைவ! உனக்கு நான் பாண்ணும் இல்லை. எமக்கு நீர் தலைவனும் இல்லை. ஏனெனில் நின் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்ட நின் மனைவியின் புலம்பலைக் கேட்டும் நீ அருளாதிருக்கின்றாய" (ஐங்.480) என்று பாணன் சினந்து கொள்கின்றான். தலைவனிடத்து அவர் தம் தவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி உண்மை நிலையை உரைக்கும் பாணனின் பண்பானது தம் முன்னோர்வழி வந்ததாகவே தெரிகிறது.

தலைவியின் தனிமைத் துயரை நீக்குதற் பொருட்டுத் தலைமகன் பாணனைத் தாது விடுத்ததோடு, துயர்வுறும் தலைவிக்குப் பேச்சுத் துணையாகச் சிறிது பொழுது அங்குத் தங்கியிரு என்று கூறுவதோடு (ஐங்.477) தலைவியின் ஊடல் தனிக்கத் தனக்கும் தன் தலைவிக்குமான அகவாழ்வு அனுபவங்களைப் பாணனிடம் சொல்லி நகையாடும் காட்சிகள் நற்றினையில் காணக் கிடக்கின்றன. ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்து அயர்ச்சியில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த அவளை நெருங்கி, "இப்படித் துயல்கிறாயே இளம்பெண் பருவம் கடந்து முதியவள் ஆகிவிட்டாயோ?" எனக் கேட்க, சிந்தனை வயப்பட்டு நின்ற என்னைக் கண்டு குறுநகையினைத் தோற்றுவித்து, தன் கண்களைக் கைகளால் மறைத்து முடிக் கொண்டனள். அதை நினைத்து எப்போதும் நான் மகிழ்ந்து நகையுடையவனாவேன்; இப்போதும் நகுகின்றேன். வாராய் பாண நகுகம்" என்று பாணனிடம் சொல்லி மகிழ்கிறான்(நற்.370). மேலும், தலைமகனுக்கு ஒப்பானவரை இம்மண்ணுலகில் காண்பதற்கு இல்லை. நடுகல்லில் பெயர் சேரப் பெறாதவளாய் மேலுலகத்தில் பொருந்தியுள்ள பெண்பாலருள் யாரேனும் இருப்பாராயின் இவருக்கு நேராவர் என்றும் தலைமகன் பாணனிடம் கூறுகின்றான்.

இங்கும் தலைவன் மிதவை மாந்தரிடத்துத் தன் அகவாழ்வு நிகழ்வுகளைக் கூறித் தலைவியைக் குறித்து நகையாடுவதும் உயர்த்திக் கூறுவதும், பாணன் தலைவிக்காகத் தலைவனிடத்து உரிமையுடன் சினந்து கொள்வதும், தலைவன் தலைவியரிடையே ஊடல் தீர்த்துதவுவதும் ஆகிய நிகழ்வுகள் தலைவனுக்கும், மிதவை மாந்தர்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவு நிலையையும் அதன் ஆழத்தையும் முக்கியத்துவப்படுத்துவதாய் அமைகின்றன.

தலைவிக்கும் மிதவை மாந்தர்களுக்கும் உள்ள உறவுநிலை

தலைவன் பரத்தமை மேற்கொண்டதால் வாயில் நேர்ந்த பாணனிடம் தலைவியானவள் தன் மறுப்பைப் பலவகைகளில் எடுத்தியம்புகின்றாள். தலைவன் பரத்தையோடு இணைந்ததால் பழிச்சொல் மிகுதியாயிற்று (ஐங்.131); புதல்வனைப் பெற்றதால் ஆடையானது மாசுபடிந்து, பால்நாற்றம் உடையதாயிருக்கும். அதனால் நாம் இயைந்தவர் ஆக மாட்டோம். தூய அணிகளணிந்த பரத்தையர் சேரிக்கே கொண்டு போய் விடுப்பாயாக. அதனால் பொன் பெற்று நீயும் உவப்பாயாக(நற்.380); உடுக்கையின் இடப்பக்கத்தைப் போல் பயன்படாமல் இருக்கிறோம் (நாலடி.388); கரும்பின் நுனிக் கணுக்கள் போலச் சுவையற்று இருக்கின்றோம் (நாலடி.390) முதலானவை தலைவி முன்வைக்கும் கருத்துக்களாகும். இக்கருத்துக்களைக் கூறி, தலைவனைப் பரத்தையரிடமே கொண்டுப் போய்ச் சேர்ப்பாயாக எனத் தலைவி பாணனிடம் சினந்து கூறுகிறான்.

அதே பாணிடம் அவன் தூதாகிச் செல்ல வேண்டும் என்னும் குறிப்பினளாகிய தலைமகள் அவளிடம் தன் மெலிவு காட்டி என் முன்கையின் வளையல்கள் நெகிழ்ந்து நீங்கின. அந்நிலையைக் கண்ட நீ தலைவனிடம் உரைப்பாயாக எனவும் (ஐங்.140) தலைவன் பொறுக்க இயலாத துன்பத்தைச் செய்துள்ளான். அவன் ஊருக்கு அவனைக் காணச் செல்வாயானால் எம்மையும் மறவாது கூறுவாயாக (ஐங்.473) என்றும் கூறுகிறான்.

வினைவயிற் பிரிந்த தலைவனது தேரைக் கண்ட தலைமகள் பாணிடம், பாணனே தலைவனது தேர் வந்ததால் அவனோடு என் மேனியழுகும் திரும்ப வந்தது அதைக் காண்பாயாக (ஐங்.134) என்றும் கூறுகிறாள்.

மிதவை மாந்தர்கள் தலைவியால் புகழப்பெறுதலும் இகழப் பெறுதலும்

பிரிவினால் ஆற்றாது வருந்தும் என் நிலை கண்டு அவனைக் கொண்டு வருவேன் என்று கூறும் உன் அறிவைப் பாராட்டுகிறேன் என்றும் (ஐங்.474) நான் அணிந்திருந்த தோள்வளைகள் நீங்கித் தோள்கள் வாடின நிலையையும், கண்கள் நலம் இழந்ததையும் கண்ட பாணன் மிகவும் வருந்தினான். அவன் பேரன்பினை உடையவன் (ஐங்.475) என்றும் தலைவி பாணனைப் புகழ்கின்றாள்.

பாணனுடன் தலைவனும் சென்று வாயில் வேண்ட, பாணன் குறித்துத் தலைவி, பல பொய்யான உறுதிமொழிகளைக் கூறுபவன்” என்றும் (ஐங்.43) தலைவனை இடித்துரைத்துத் திருத்தி எம்மிடம் கொண்டு வந்து சேர்க்காதவனான பண்பற்றவன் என்றும் (ஐங்.138) தலைவனது புகழ்பாடித் திரிவதால் பித்தேறியவன் என்றும் (கலி.74: 6-7) கூறுகின்றாள். தோழியும், தூதாக வந்த விறலியை, இவள் தலைவனுக்குப் பரத்தையைக் கூட்டுவித்து நலம் செய்பவள். இவள் செயலை ஒழிக்க வேண்டும். தலைவனுக்கு ஆக்கம் தேடுவோம் என்று கூறுகின்றாள் (நற்.170).

தலைவியின் ஆற்றாமை கண்டு தூதாகிச் சென்றவிடத்துத் தலைவியால் புகழப் பெறுபவர்களாகவும் தலைவனின் கூடா ஒழுக்கத்திற்குத் துணைபுரிந்த விடத்து இகழப் பெறுபவர்களாகவும் மிதவை மாந்தர்கள் காட்சிப்படுத்தப் பட்டுள்ளனர்.

தலைவி பரத்தைமை மேற்கொண்ட தலைவனை ஏற்காத நிலையும் மிதவை மாந்தர்கள் அந்நிலைக்குக் காரணமாதலும்

தலைவனது பரத்தைமை ஒழுக்கத்தால் சினந்த தலைவி தலைவனிடம், உன் பரத்தை செய்த நகக்குறி பற்குறியோடும், பரத்தையரோடு ஆடிய துணங்கைக் கூத்தினால் கரை கிழிந்து போன ஆடையோடும் இங்கு வரவேண்டாம் என்று கூறுவதோடு, யாழ்மீது ஆணையிட்டுப் பலவற்றையும் கூறிய பாணனைக் காணவில்லையே(கலி.71), அப்பாணன்தான் இவற்றையெல்லாம் என்னிடம் வந்து காட்டுக என்று உனக்குச் சொன்னானோ(கலி.72) என்றும் சினக்கிறாள்.

பழைய மருத்த திணைப்பாடல்களில் மனைவி மாதவிடாயான நாட்களிலும், கருவயிர்த்துக் குழந்தை ஈன்று பாலுட்டிய காலங்களிலும் வசதி படைத்த கணவன் தேரில் குதிரை பூட்டிப் பரத்தையரிடம் சென்றனன் என்று ராஜ்கௌதமன் குறிப்பிடுகிறார்(2006:284). இக்கருத்தையே அ.செல்வராச் அவர்களும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார். மேலும் ராஜ்கௌதமன், மனைவியை மனையறை வாழ்க்கைக்குள் பூட்டியதால் அவளிடம் காணமுடியாத ஒப்பனை, சரச சல்லாபப் பேச்சு, விளையாட்டு, ஆடல், பாடல், கலவிக் கலைவண்ணங்கள் எல்லாம் ஒட்டுமொத்தமாகப்

பரத்தையர் வசமாயின. ஆட்சியாளர்கள் பரத்தையர் இருக்கைகளைத் தங்கள் சுக்திற்காக ஏற்படுத்தினார்கள். மருத்துவமனப் பரத்தையரைவிட மதுரைக் காஞ்சி” கூறிய கொண்டி மகளிர்” வள்ளுவர் விலக்கிய வரைவின் மகளிரை” ஒத்துள்ளார்கள். கொண்டி மகளிர் தம் கொண்டையில் கோதை சூடி, கைகளில் மாட்டிய அவிர்தொடி விளங்க வீசி, இரவில் தெருக்களில் நடந்து சென்று ஆடவரை வசப்படுத்தினார்கள். அவர்களது வாழ்க்கை பழம் தேர் வாழ்க்கைப் பறவை” போன்றது. இவர்களது மணம் புணர்ந்து ஓங்கிய அணங்குடை நல் இல்லங்களுக்குக் கொழுங்குடிச் செல்வரும் பிறரும் வந்து போயினர். வானவ மகளிரைப் போன்ற கொண்டி மகளிரைக் கண்டோர் நெஞ்சு நடுக்குற்றனர் (ராஜ்ஜெனதமன், ப.284).

கொண்டி மகளிர்” என்றால் கொள்ளையடிக்கப்பட்ட பெண்கள் என்று பொருள். தோற்ற மன்னரின் உரிமைப் பெண்களைக் கொள்ளையடித்து வந்து, வென்ற மன்னர் தம் போகப் பொருட்களாக்கி, செல்வர்களின் விலை மகளிராக்கினார்கள். சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலைக் காவியங்களில் சித்திரமாகியுள்ள கணிகையர் இக்கொண்டி மகளிரின் விரிவாக்கமே. வள்ளுவர் வரைவின் மகளிர்” என்று எச்சரித்தவர்கள் இத்தகையோர் என விளங்கும். பழைய மருதப் பாடல்களில் பரத்தையர் வசமானவன் மணமானவன். மணமாகாத ஆடவர் பரத்தையர் வசம் சென்றதாக அன்றைய அகமரபு குறிக்கவில்லை. ஆனால் மதுரைக் காஞ்சி” குறிப்பிடும் கொண்டி மகளிரிடம் வேற்றுர்களிலிருந்தும் செல்வர்கள் வந்து சுகம் கண்டதாகத் தெரிகிறது. மருத்துவமனப் பரத்தையரும், வள்ளுவர் காலக் கணிகையரும் பொது மகளிர் என்றாலும் வெவ்வேறு நாகரிகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். உடைமையாளரின் சுக்திற்காக உருவாக்கப்பட்டவர்கள்(ராஜ்ஜெனதமன், பக.258).

பரத்தையர்களாகச் சுட்டப் பெற்றுள்ளோரின் முழுநேரத் தொழில் அதுவன்று. அவர்கள் வேறு தொழிலில் ஈடுபட்டதற்கான சான்றுகள் சங்க இலக்கியத்துள் உள்ளன. அதுபோல இவர்கள் பல ஆடவர்களோடு தொடர்புடையவர்களாகவும் காட்டப்பெறவில்லை என்று அ.செல்வராசு குறிப்பிடுகிறார் (2007:79).

மருத்துவமனப் பாடல்களில் தலைமக்களுக்கு இடையேயான ஊடல் என்பது பரத்தையால் மட்டுமே நிகழ்வதன்று. ஊடலுக்குப் பரத்தைமயும் ஒரு காரணமே தவிர முற்று முழுதும் அதுவே காரணமன்று. வேறு சில காரணங்களாலும் ஊடல் நிகழலாம். சான்றாக, பதிற்றுப்பத்து 52-ஆவது பாடலில் மன்னன் கூத்தாடும் மகளிர்க்குக் கை கொடுத்து ஆடியதால் அவன் மனைவி ஊடல் கொண்டாள் என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது.

பரத்தைமயும் ஊடைமையாளரின் ஒழுக்கமாகக் காணப்படுகிறது என்பதை மருதப் பாடல்களில் காண முடிகிறது. மேலும் பரத்தையர் உறவால் கணவனுக்கு நோய் வரும், செல்வம் போகும், ஊர் சிரிக்கும், கேடு வரும், பாவம் என்றெல்லாம் மருதப் பாடல்களில் தகவல்கள் இல்லை. மனைவி, அவனது பரத்தைமையால், தான் இவ்வாறு துயர் உற்றதாக, தன் இளமை கழிந்து விட்டதாகச் சொல்லிப் புலம்புவதோடு சரி. வேறு அறமதிப்பீடுகள் எவையும் ஊடாடவில்லை (ராஜ்ஜெனதமன், ப.284).

கலைஞர்களைப் போற்றுவோராக வாழ்ந்த மன்னர்கள் அவர்களது கலையில் மையல் கொண்டு அக்கூட்டத்திலிருந்த ஆடல் மகளிரோடு உறவு கொண்டிருக்க வேண்டும்.

இப்பெண்டிரோடு தலைவர்களைக் கூட்டுவிக்கும் வேலையில் தான் பாணர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். பாண் சமூகப் பெண்கள் பரத்தையர்களாக, அப்பரத்தையர் தூதுவராகப் பாணர்கள் செயல்பட்டிருகின்றனர் என்ற தி.ச.சத்தியம் (2003:48) கூற்றும் இங்குச் சுட்டிக்காட்டத் தக்கதாகும் (அ.செல்வராச, ப.84).

மிதவை மகளிர் எல்லாரும் இவ்வாறுதான் இருந்தார்கள் என்றோ, எல்லாத் தலைவர்களும் அப்பெண்டிரோடு உறவு கொண்டிருந்தனர் என்றோ கூற முடியாது. இவர்களில் ஒரு சிலர் மட்டும் அவ்வாறு இருந்தால்தான் “பரத்தை” என்ற சொல் சங்க இலக்கிய மருத்திணைப் பாடல்களில் 6 இடங்களில் மட்டும் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது என்று அ.செல்வராச கூறுகிறார்.

மிதவை மாந்தர்கள், கூத்தாடும் தொழில் இல்லாக் காலங்களில் மருத நில நீர்த்துறைகளில் மீன் பிடித்துள்ளனர். அவற்றை உணவுக்காகவும், விற்பதற்காகவும் பயன்படுத்தியுள்ளனர் (அகம்.126, பெரும்.283-4, ஜங்.48, ஜங்.47, ஜங்.49). எனவே, நெய்தல் நில மீன்பிடித் தொழில் செய்த பெண்டிர் பரத்தி, பரத்தை என அழைக்கப்பெற்றது போன்றே, பாணர் கூட்டத்து மீன் பிடிக்கும் பெண்களும் பரத்தை, பரத்தி என அழைக்கப்பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதை அறிய முடிகிறது. இதுவே பரத்தை என்ற சொல்லுருவாக்கத்திற்கான காரணமாக அழைகிறது என்னாம். கலையின் மீதும் கலைஞர்கள் மீதும் ஈடுபாடு கொண்ட தலைவர்கள் அப்பெண்களை நாடிச் சென்று உறவு கொண்டதால் அவர்களது ஒழுக்கம் பரத்தமை ஒழுக்கம் எனப்பட்டுள்ளது. மீன் பிடிக்கும் பெண்டிர் பரத்தை எனப்பட்டது போலவே அவர்கள் தங்கியிருந்த இடமும் பரத்தையர் சேரி என அழைக்கப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

முடிவாக

வீரநிலைக் காலமான சங்க காலத்தில் போரே முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமுதாயச் செயல்பாடாய் இருந்துள்ளது. ஓர் ஆண்மகன் தனது வீரத்தை வெளிப்படுத்தி மறுமைப்பேறு அடைய வேண்டும் என்பதே அச்சமூகத்தின் குறிகோளாகவும் இருந்துள்ளது. ஆண்மகனின் வாழ்நாள் என்பது வரையறைக்குட்பட்டதாக இல்லை. வாழ்நாள் குறைவும், பெண்களின் வரையறையற்ற எண்ணிக்கையும், கலைமீது கொண்ட ஆர்வமும் பரத்தமைக்கு வழிகோலியது என்னாம். மேலும் கலையை மட்டும் தொழிலாகக் கொண்ட மிதவை மாந்தர்கள் அரசியல் மாற்றங்களாலும், தொடர்ந்த போர்களாலும் நிலைத்த வாழ்விற்கும் தொழில் இன்மைக்கும் ஆளாகினர். இந்நிலையில் மன்னர்களின் புற வாழ்வில் தூது சென்ற மிதவை மாந்தர்கள் அக வாழ்விலும் ஊடல் தீர்த்தும் தூது சென்றும் அதனால் வளம் பெற்று வாழ்ந்தனர்.

தலைவனது பரத்தமை ஒழுக்கத்திற்குத் துணை புரிந்ததால் தலைவியினது சினத்திற்கும் இகழ்ச்சிக்கும் ஆளான மிதவை மாந்தர்கள், வினையின் பொருட்டுப் பிரிந்து சென்ற தலைவனிடத்துத் தூது சென்றும், தலைவியின் நிலை குறித்து எடுத்துரைத்தும், தவறுணர்த்தித் தலைவனைக் கொணர்ந்தவிடத்தும், தன் நிலை கண்டு வருந்தியவிடத்தும் தலைவியால் புகழுப் பெற்றுள்ளனர். தலைவனது வாயிலாக வந்த மிதவை மாந்தரிடத்துத் தலைவி சினந்து தன் உள்ள உணர்வுகளையும் உடல் குறிப்புகளையும் வெளிப்படுத்துவதோடு ஆற்றாமையையும் மறுப்பையும் தெரிவிக்கிறாள்.

பாணன் தலைவியிடம் பேசுவது போன்ற நேரிடையான கூற்றுகள் இல்லையெனினும் தலைவி பாணனிடம் பேசுவது போன்ற கூற்றுகள் அக இலக்கியங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தலைவனுடன் பாண்ணும் பாணன் தலைவனிடமும் பேசுவது போன்ற கூற்றுகளும், அக்கூற்றுகளில் நெருங்கிய நண்பனிடம் கூறுவது போல் தலைவன் பாணனிடம் தன் அகவாழ்வு அனுபவங்களைக் கூறுவதும் தலைவியின் பிரிவினை எண்ணாது இருக்கும் தலைவனிடத்துப் பாணன் உரிமையுடன் சினந்து கொள்வதுமான காட்சிகளை அக இலக்கியங்களில் காண முடிகிறது. எனவே, மிதவை மாந்தர்கள் அகவாழ்வில் தலைவன் தலைவியருக்கிடையே தவிர்க்கவியலா உறவுகளாகச் செயல்பட்டுள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது.

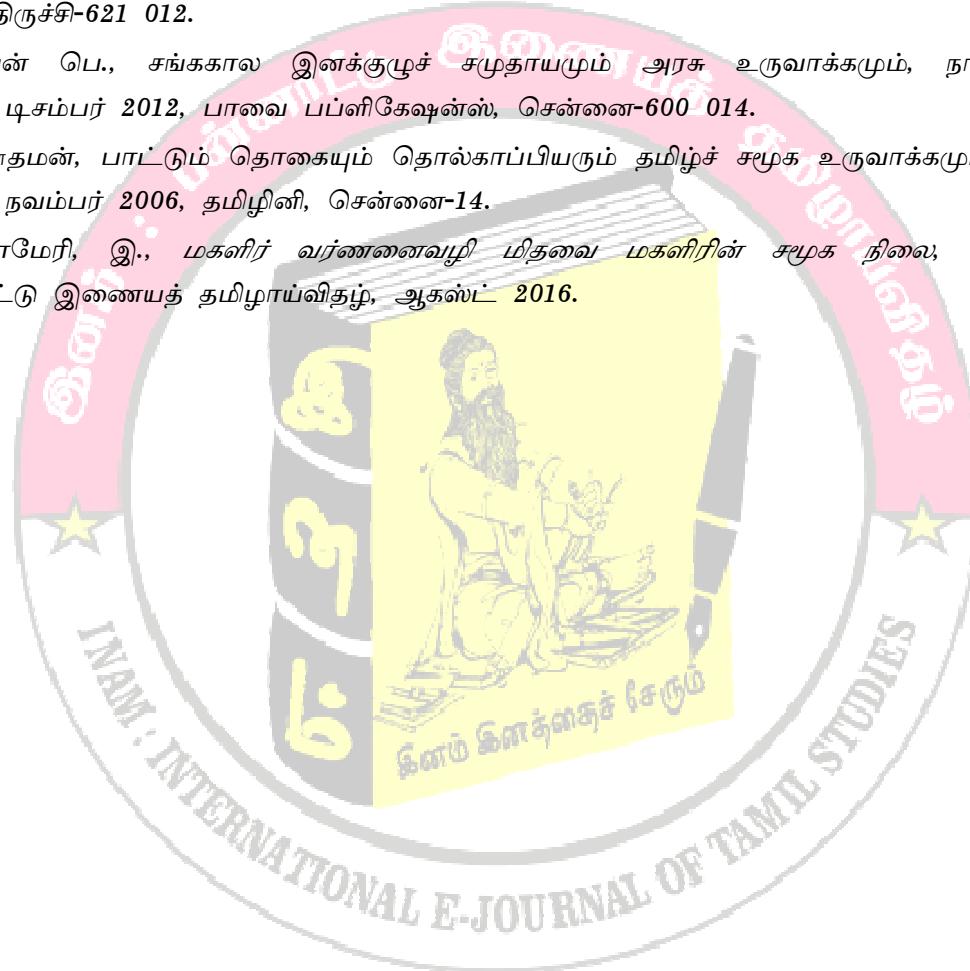
துணை நின்றவை

செல்வராச அ., சங்க இலக்கியத்தில் குடிமக்களும் தலைமக்களும், முதற்பதிப்பு, 2007, எழில், திருச்சி-621 012.

மாதையன் பெ., சங்ககால இனக்குழுச் சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும், நான்காவது பதிப்பு, டிசம்பர் 2012, பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை-600 014.

ராஜ்ஜெனதமன், பாட்டும் தொகையும் தொல்காப்பியரும் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும், முதல் பதிப்பு, நவம்பர் 2006, தமிழினி, சென்னை-14.

ஜெனிபாமேரி, இ., மகளிர் வர்ணனைவழி மிதவை மகளிரின் சமூக நிலை, இனம் - பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ், ஆகஸ்ட் 2016.

புதுக்கவிதை : இலக்கண வரையறை உருவாக்க முயற்சிகள்

முனைவர் ப.திருநான் சம்பந்தம்

முதுமுனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை - 21.

தமிழ்க் கவிதைமரபு சங்க காலம், சங்க மருவிய காலம், பக்தி இயக்கக் காலம், காப்பியக் காலம், பிரபந்தக் காலம், தற்காலம் என நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டு திகழ்கிறது. இவ்வரலாற்றைப் பார்க்கும்போது காலந்தோறும் கவிதையில் நிகழ்ந்துள்ள உருவ - உள்ளடக்க மாறுதல்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளலாம். சங்ககால கவிதைகள் ஆசிரியப்பா, கவிப்பா, பரிபாடலையும், சங்க மருவிய காலக் கவிதைகள் வெண்பாவையும், காப்பியக் கால கவிதை, பத்தி இலக்கியக் கால கவிதை, பிரபந்த இலக்கியக் கால கவிதை முறையே தொடர்நிலைச் செய்யுள், விருத்தப்பா மற்றும் அனைத்துப் பாவகைகளையும் அதன் இனங்களையும் கொண்டு இயற்றப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு கால மாற்றத்திற்கேற்பத் தமிழ்க்கவிதை வடிவத்தில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர்களின் வருகைக்குப் பின் பல மாற்றங்கள் தமிழ்ச் சூழலில் நிகழ்ந்தன. இம்மாற்றம் தமிழ்க்கவிதை அமைப்பிலும் அதன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. மேலைத்தேயக் கவிதையிலாளர்களான வாஸ்ட் விட்மன், எஸ்ரா பவுண்டு, டி.எஸ். எலியட் முதலியோரின் புதிய முயற்சிகள் தமிழ்க்கவிதை மரபிலும் அதன் பாதிப்பை உண்டாக்கின. இந்தப் பின்புலத்தில் வசன கவிதை, புதுக்கவிதை தோற்றம் பெற்றன. தமிழில் முதல் வசன கவிதை முயற்சியாகப் பாரதியாரின் காட்சிகள் கவிதையைக் குறிப்பிடலாம். பாரதி பல்வேறு யாப்பு வடிவிலான கவிதைகளை எழுதினாலும் அவ்வப்போது நிகழும் புது முயற்சிகளையும் தம் கவிதை வடிவத்தில் கையாண்டு வெற்றி பெற்றுள்ளார்.

பாரதியைத் தொடர்ந்து மணிக்கொடி பரம்பரை, எழுத்து பரம்பரை, வானம்பாடி பரம்பரை என மூன்று பரம்பரைகள் தோன்றின. இம்மூன்று பரம்பரையைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள் - எழுத்தாளர்கள் புதுக்கவிதையை வளர்த்தெடுக்கும் முயற்சியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். இம்முயற்சிகளின் வழிப் புதுக்கவிதை பல பரிமாணங்களை அடைந்தது.

தமிழ்ச் சூழலில் புதுக்கவிதையின் பரிமாணங்கள் குறித்து இருவேறு கருத்துகள் நிலவின. புதுக்கவிதை இலக்கண வரையறைக்குட்பட்டு வந்த தமிழ்க் கவிதை மரபில் இருந்து வேறொரு பரிமாணத்தைப் பெற்று என்றும், புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றுவிட்டாலும் மரபுக்கவிதையின் தாக்கமும், அதன் கூறுகளும் இதில் காணக் கிடக்கின்றன என்றும் இருவேறு நிலைப்பாட்டினர் வாதிட்டனர். இந்நிலைப்பாடுகள் பல சுவையான தகவல்களைத் தருகின்றன. இது குறித்து வல்லிக்கண்ணன் தமது புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற நூலில் விரிவாக எழுதியுள்ளார்.

புதுக்கவிதை குறித்த சுவையான விவாதத்திற்கு அடித்தளம் இட்டவர் க.நா.சுப்பிரமணியன். க.நா.சுப்பிரமணியன் மயன் என்ற புனைபெயரில் சூறாவளியில் ஒரு வசனகவிதையை எழுதினார். இந்த வசனகவிதையைக் குறித்து மகராஜ் விமர்சித்து எழுதினார். இந்நிகழ்வு புதுக்கவிதை குறித்த விமர்சனத்திற்கு அடித்தளம் அமைத்துத் தந்தது. அதைத் தொடர்ந்து எஸ்ஸின் வசன கவிதை என்னும் பரிகாசப் பாடல், அப்பரிகாசப் பாடலுக்குச் சீனிவாச ராகவனனின் பதில், சீனிவாச ராகவனனின் பதிலுக்குக் கு.ப.ராஜேகோபாலனின் பதில் எனக் கவிதை குறித்த விவாதங்கள் வளர்ந்துகொண்டே போயின. புதுக்கவிதையை அனைத்து மட்டங்களுக்கும் கொண்டு செல்வதற்கு இவ்விவாதங்கள் பெரிதும் உதவின. இவ்வகையிலான

விவாதங்கள் புதுக்கவிதைக்கு இலக்கண வரையறை உண்டா? இல்லையா? போன்ற கேள்விகளை எழுப்பி அதற்கு விடைகாணும் போக்குக்கு உறுதுணையாகவும் இருந்தன.

புதுக்கவிதைக்குத் தமிழ் யாப்பின் தேவை தேவையின்மை குறித்துப் பல்வேறு விவாதங்கள் நிகழ்ந்தாலும், புதுக்கவிதைக்கெனத் தனி இலக்கணத்தை யாப்பு நூல் வகுக்குள்ளது. இதையடுத்து, புதுக்கவிதை இலக்கணம் என்னும் நூல் புதுக்கவிதை முழுமைக்கும் இலக்கணம் சுட்டுகிறது. இவ்வாறு தனியே புதுக்கவிதைக்கு இலக்கணம் வகுக்கும் முயற்சியிலிருந்து சிறிது மாறுபட்டு, ஏற்கனவே வகுக்கப்பெற்றுள்ள இலக்கண வரையறைக்குள் புதுக்கவிதையை அடக்கும் போக்குகளும் இங்குத் தொழிற்பட்டுள்ளன. இப்போக்குகளைப் பின்வரும் நிலைகளில் பகுத்து நோக்கலாம்.

- தமிழ்க் கவிதையிலாளர்களின் நிலைப்பாடு
- யாப்பு நூல் : புதுப்பா இலக்கணம்
- புதுவகையான முயற்சி : புதுக்கவிதை இலக்கணம்
- மரபிலக்கண வரையறை : புதுக்கவிதையைக் கட்டமைத்தல்

தமிழ்க் கவிதையியலாளர்களின் நிலைப்பாடு

தமிழ்க் கவிதையியலாளர்கள் இருவகை நிலைப்பாடுகளுடன் இருந்தனர். புதுக்கவிதைக்கு யாப்பமைதி உண்டு; யாப்பமைதி இல்லை. புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா., சி.ச.செல்லப்பா, தொ.மு.சி.ரகுநாதன், சி.மணி, பிரமிள் முதலானோர் யாப்பமைதி உண்டு, ஆனால் அவை ஒரு சில இடங்களில் நெகிழ்ச்சியடையலாம் என்கின்றனர். க.ந.சுப்பிரமணியன், ந.பிச்சமூர்த்தி, வானம்பாடி எழுத்தாளர்கள் முதலானோர் யாப்பமைதியை உடைத்துக் கொண்டு செல்லக்கூடியது புதுக்கவிதை எனக் கம்பீரமாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

குறாவளியில் வசனகவிதையின் தனித்தன்மைகளை விளக்கிச் செல்லும் கு.ப.ரா. அதற்கு யாப்பமைதி உண்டு என்கிறார்.

வசனகவிதைக்கும் யாப்பிலக்கணம் உண்டு. அதிலும் மாவிளங்காய் தேமாங்கணி எல்லாம் வந்தாக வேண்டும். வரும் வகை மட்டும் வேறாக இருக்கும். வசன கவிதைக்கும் எதுகை மோனை கட்டாயம் உண்டு. ஏனென்றால் இந்த அலங்காரங்களை எல்லாம் உள்ளடக்கியது கவிதை. அது அவற்றை இஷ்டம்போல் மாற்றிக் கொள்ளும். முதலில் உண்டாக்கினபடியே இருக்க வேண்டும் என்றால் இருக்காது (சி.ச.செல்லப்பா, தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம், ப.170) கு.ப.ராவின் இக்கருத்து புதுக்கவிதைக்கும் பொருந்தும். எதுகை, மோனை முதலான தொடைகளும், மாவிளங்காய், தேமாங்கணி போன்ற வாய்பாடுகளும் கட்டாயம் புதுக்கவிதையில் இடம்பெற வேண்டும். இவற்றைக் கவிஞர் தன் விருப்பம்போல் மாற்றிக் கொள்ளலாம்.

கு.ப.ராவின் இந்தப் பதிலைச் சுட்டிக்காட்டும் சி.ச.செல்லப்பா வசன கவிதைக்குரிய இலக்கணமாக இருந்தாலும் அதைப் புதுக்கவிதைக்குரிய இலக்கணமாகவும் கொள்ளலாம் என்கிறார்.

வசனகவிதைக்கான சில இலக்கண அம்சங்களைக் கூற ஒருவர் முற்படும்போது புதுக்கவிதைக்கான சில நியதிகளையும் அதில் நாம் காணகிறோம். கு.ப.ரா வசனகவிதை பற்றிச் சொன்னாலும் புதுக்கவிதை பற்றிய விளக்கமாகவே அது இருக்கிறது (மேலது, ப.172). இக்கருத்து இதனை உறுதி செய்யும்.

நவீன இலக்கியச் சிந்தனை மரபில் முக்கியமானவராகக் கருதப்பெறுவார் புதுமைப்பித்தன். இவர் கவிதையைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அது யாப்பு இலக்கண மரபுகுட்பட்டவையாக வரவேண்டும் என்கிறார். புதுமைப்பித்தன் வசனகவிதை, புதுக்கவிதைத் தன்மைகளில் கவிதை எழுதாமல் மரபுக் கவிதையின் அமைப்பிலேயே தன் கவிதையை எழுதியுள்ளார்.

புதுமைப்பித்தன் யாப்புப் பற்றிக் கூறும்போது யாப்பு முறையானது பேச்சு அமைதியின் வேகத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் ரூபமேயொழிய பேச்சு முறைக்குப் புறம்பான ஒரு தன்மையைப் பின்பற்றி வார்த்தைகளைச் சேர்ப்பதல்ல என்கிறார். (மேலது, ப.173).

இவ்வாறு யாப்புக்கும் கவிதை நடைக்கும் உள்ள உறவு பற்றிய தனது நிலைப்பாட்டை விளக்கிச் செல்கிறார்.

புதுமைப்பித்தனோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த தொ.மு.சி.ரகுநாதனும் புதுமைப்பித்தனின் கருத்தினை ஒத்தவராகவே இருக்கின்றார். யாப்பை மீறிக் கவிதை எழுதக் கூடாது என்ற கருத்துடையவர் அல்லர் ரகுநாதன். யாப்பு, எதுகை, மோனையின் பயனை அறிந்து கொண்டு தேவையான இடத்தில் மீறிப் புதிய வடிவில் - ஒசை நயத்துடன் கவிதை எழுத வேண்டும் என்ற கருத்துடையவர் ரகுநாதன். இது புதுமைப்பித்தனில் இருந்து அவர் உருவாக்கிக் கொண்ட அபிப்ராயம் (ராஜமார்த்தாண்டன், புதுக்கவிதை வரலாறு, ப.106). இக்கூற்றுப் புதுக்கவிதைக்கு யாப்பு முதலிய கூறுகள் வேண்டும் என்ற கருத்துடையவர் தொ.மு.சி., என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. புதுமைப்பித்தனின் கருத்து நிலைப்பாட்டிலேயே நின்று தனது கவிதையை ரகுநாதன் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ் யாப்பியலுக்கும் புதுக்கவிதைக்கும் இடையிலான தனது நிலைப்பாட்டைப் பிரமிஞம் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இதுதான் புதுக்கவிதை என்று சில உதாரணங்களைக் காட்டித்தான் இனி யாப்பு இதைக் குறிப்பிடும். அகவல் என்ற கிட்டத்தட்ட வசன வடிவமாகவே இருக்கிற ஒரு வடிவை அங்கீகரித்துள்ள தமிழ் யாப்பு புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு இடம் விடாது என்பது தவறு (ஞானக்கூத்தன், கவிதைக்காக, ப.78) என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

எழுத்து பத்திரிகையில் வெளிவந்துள்ள பல புதுக்கவிதைகள் மரபான யாப்புருவத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. ந.பிச்சமூர்த்தி, சி.மணி, தி.சோ.வேணுகோபால், எஸ்.வைத்தீஸ்வரன் உள்ளிட்ட பலரும் மரபான யாப்புருவத்தைத் தம் கவிதையில் கையாண்டுள்ளனர். சி.மணியின் நகரம் என்னும் கவிதையைக் குறித்து மதிப்பிடும் சி.கனகசபாபதி அது வஞ்சிப்பா வகையிலான யாப்புருவத்தை ஆங்கே சுட்டிச் செல்கிறது. இந்த வஞ்சிப்பா வடிவிலான இக்கவிதை மதுரைக்காஞ்சியின் சாயலை நமக்கு நினைவுட்டுகிறது என்று மதிப்பிட்டுள்ளார்.

புதுக்கவிதையின் பிதாமகனாகக் கருதப்படும் ந.பிச்சமூர்த்தி தொடக்க காலங்களில் மரபான யாப்புருவத்தைக் கையாண்டு கவிதைகள் இயற்றியுள்ளார். பிற்காலங்களில் தான் புதுக்கவிதையைப் படைத்துள்ளார். பிச்சமூர்த்தி 1937ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1964ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் இவர் செய்யுட்களில் கலிவிருத்தங்களே அதிகம் முப்பத்தைந்தில் பத்தொன்பது. 1964இல் கூட கலிவிருத்தம் எழுதியிருக்கிறார் (மேலது, ப. 108) என்று ந.பிச்சமூர்த்தியின் மரபுக் கவிதை முயற்சியை ஞானக்கூத்தன் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இதையே சி.மணியும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

ந.பிச்சமூர்த்தி எழுதிய தொடக்ககாலக் கவிதைகள் பல சுவையான விவாதங்களுக்குக் களம் அமைத்துத் தந்துள்ளன. இவருடைய வசனகவிதை யாப்பியல் கட்டமைப்புக்கு உட்பட்டது, உட்படாதது என்று இருவேறு கருத்துகள் இருந்தன. தொ.மு.சி. குறிப்பிடும்போது, ந.பிச்சமூர்த்தி, கு.ப.ரா., க.நா.சு. ஆகிய மூவரும் ஆங்கில இலக்கியப் புலமையை அடிப்படையாகக் கொண்டே கவிதைகளைப் புனைய முற்பட்டனர் என்கிறார். எனினும் இம்மூவரில் மரபான யாப்பியல் கட்டமைப்பிலான கவிதை முயற்சிகளை மேற்கொண்டவர் ந.பிச்சமூர்த்தி தான். இவருடைய கவிதையில் யாப்பும் இல்லை; கவிதையும் இல்லை (ராஜமார்த்தாண்டன், புதுக்கவிதை வரலாறு, ப.107) எனக் கடுமையாகத் தொ.மு.சி.ரகுநாதன் விமர்சித்துள்ளார். இந்த விமர்சனம் தொ.மு.சி.யோடு நின்றுவிடாமல் தொடர்ந்தது.

புலவர் குழந்தை ந.பிச்சமூர்த்தியின் தாயும் குஞ்சும் என்னும் 157 வரிகளைக் கொண்ட கவிதையின் முதல் பகுதியை எடுத்துக் கொண்டு அது யாப்பியல் கட்டமைப்புக்குள் வரவில்லை

என விமர்சனம் செய்துள்ளார். புலவர் குழந்தையின் விமர்சனத்திற்குச் சி.க.செல்லப்பா பதிலளித்துள்ளார்.

பிச்சமூர்த்தி மரபுவழிக் கவிதை புனைய முனைந்து தோற்றுச் செழுமையான கவிதைகளைப் புனைய முனைந்து தோற்றுப் படைக்க முடியவில்லையே என்ற ஏக்கத்தால், சோர்வால், தோல்வி மனப்பான்மையால் பல ஆண்டுகள் ஒதுங்கி நின்று விட்டுப் பிறகு தோல்வியை மூடி மறைக்கவும் சோர்வைத் தேற்றிக் கொள்ளவும் வெர்ஸ் லிப்ரே முறை பற்றிப் பரிசீலனை நடத்தி அதில் மாபெரும் வளர்ச்சியைக் கண்டுவிட்டது போலக் காட்ட தன் மரபுவழி(தோல்வியுள்ள) கவிதைகளையும் புதுக்கவிதை இனத்தோடு சேர்த்து விட்டார். (சி.க.செல்லப்பா, தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம், ப.100)

சி.க.செல்லப்பாவின் கருத்து பிச்சமூர்த்தியை விமர்சிக்கும் தன்மையில் இருந்தாலும் அவரின் மரபுக்கவிதை முயற்சியைச் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை.

ஜூன் 1969 தாமரை இதழில் ஜெகன் புதுக்கவிதையின் உருவும் என்றொரு கட்டுரையில் புலவர் குழந்தையைப் போல் பிச்சமூர்த்தியை விமர்சித்துள்ளார். பிச்சமூர்த்திக்கு மரபுவழிக் கவிதையில் ஓலியின்பத்தில் லயிப்பும் ஈடுபாடும் இருந்தும் தமிழ்மொழியில் பயிற்சி இல்லாத காரணத்தினால் எதுகை, மோனை, சீர், தளை முதலியன் பல இடங்களில் கைகொடுக்கவில்லை. அவரது ஓலியினப் அறிவுக்கு மொழியும் உதவியிருந்தால் கவிதை சுவை மிகுந்ததாக அமைந்திருக்க முடியும் (மேலது, ப.116) என்று ந.பிச்சமூர்த்தியின் கவிதை உருவமைப்புக் குறித்து ஜெகன் விளக்கியுள்ளார்.

புலவர் குழந்தை, ஜெகன் இருவருக்கும் பதிலளிக்கும் நிலையில் சி.க.செல்லப்பாவின் கூற்றுப் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

இதுவோ ஒத்த சிந்தடிகளால் ஆன செய்யுள், ஆசிரியத் தளைகள், இயற்சீர் வெண்தளைகளால் ஆன வரிகள். எழுத்து இலக்கணம் சரியாக இருக்கிறது. எனவே சிந்தடியால் ஆன ஆசிரியப்பா என்று வைத்துக் கொள்ளட்டுமே. ஏன் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவில் எல்லாம் வரலாமே. அளவொத்த சிந்தடியால் ஆன ஒரு வகை இணைக்குறளாசிரியப்பா என்று கொள்ளலாமே! (மேலது, ப. 210) என்று பதிலுரைத்துள்ளார். சி.க.செல்லப்பாவின் இப்பதில் புதுக்கவிதைக்கு இலக்கண வரையறையும், யாப்பியல் கூறும் உண்டு என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

ஞானக்கூத்தன், சி.க.செல்லப்பா, சி.மணி முதலானோர்களின் கருத்துகளை ஓப்பவைத்து நோக்கும்போது ந.பிச்சமூர்த்தியின் மரபு வடிவிலான கவிதை முயற்சிகள் தோல்வியடைந்திருந்தாலும், அவை யாப்பியல் கூறுகளைக் கொண்டிருந்தன என்பதை யாரும் மறுக்கவியலாது. ஆனால் அதைப் புதுக்கவிதை என்று கூறிக் கொண்ட பிச்சமூர்த்தியின் செய்கை அபத்தமாக உள்ளது.

சி.மணி தமிழ் யாப்பியல் புறநடைகளைப் புதுக்கவிதையோடு ஓப்பிட்டு ஆராய்ந்துள்ளார். இவ்வாராய்ச்சியின்வழிச் சில முடிவுகள் கிடைத்துள்ளன. தமிழ்க் கவிதை மரபில் புதுப்புது வடிவங்கள் தோற்றுப்போவது புதிதல்ல. கவிதை ஒவ்வொரு காலத்திற்கேற்பத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டே வந்துள்ளது. எனவே புதுக்கவிதை மரபானதே; யாப்புக்கு உட்பட்டதே; புதுக்கவிதை மரபானதே என்பதை ஓப்புக் கொள்ள விரும்புவோரும் அது யாப்புக்கு உட்பட்டது என்பதை மறுக்கலாம். இதனால் இக்கருத்து விளக்கம் தேவைப்படுகிறது (யாப்பும் கவிதையும், ப.85) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எழுத்து பத்திரிகையில் எழுதி வந்த கவிஞர்கள் தங்களின் கவிதைகளைப் புதுக்கவிதைகள் எனக் கூறிக்கொண்டாலும் அவை மரபுக் கவிதைகளின் சாயலைப் பெற்றிருந்தன என்பதைச் சி.மணியின் கருத்துவழி அறியலாம்.

ந.பிச்சமுர்த்தியின் காதலின் இரவு குறுங்காவியம் முதல் தமிழ்நாடனின் சந்தம்தி சி.மணியின் முகமூடி, தருமுசிவராமுவின் கால நினைவு, தி.சோ.வேணுகோபாலனின் எங்கிருக்கிறோம், வைத்திஸ்வரனின் கருப்பு வீதி, சுந்தர ராமசாமியின் மேஸ்திரிகள் ஈறாகப் பல கவிதைகள் மரபான யாப்பு வடிவங்களில் காணப்பட்டன. இவை முறையே கலிவிருத்தம், கலித்துறை, நேரிசை ஆசிரியப்பா, கலிவெண்பா, வெண்செந்துறை, கலிவிருத்தம், வஞ்சித்துறை மற்றும் செந்துறை வடிவிலான கவிதைகளாக உள்ளன என்கிறார் சி.மணி. ஒரு சில கவிதைகள் இன்ன பாவகையிலான கவிதை என்று இனம் காண முடியாத போக்கும் இருந்தது. அவற்றை ஒருபடை ஒப்புமை நோக்கி ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தில் சேர்க்க வேண்டியவை என்ற கருத்தையும் சி.மணி முன்வைத்துள்ளார். அவ்வகையில் ந.பியின் வழித்துணை, சி.மணியின் நகரம், துரை சீனிச்சாமியின் தீராப்பசி, பொன்னுசாமியின் பச்சை முதலானோரின் கவிதைகளை ஒருபடை ஒப்புமை என்னும் போக்கில் அனுகி ஒரு குறிப்பிட்ட பா இன வகைக்குள் அடக்க வேண்டும் என்கிறார்.

இவ்வாறாகப் புதுக்கவிதையின் யாப்பியல் தன்மை குறித்த விவாதங்கள் நடைபெற்றுள்ளன. எனினும் புதுக்கவிதை முந்தைய கவிதை வடித்திலும் யாப்பியலிலும் இருந்து வேறொரு பரிமாணத்தை அடைந்துவிட்டது என்பதை மறுப்பதற்கு இல்லை. ஆனாலும் மரபின் கூறுகள் ஆங்காங்கே சிதறிக் கிடக்கின்றன.

யாப்பு நூல் : புதுப்பா இலக்கணம்

தமிழ்மொழி ஜிந்திலக்கண மரபைக் கொண்டது. அவை எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்பன. இவ்வைந்திலக்கண வகைகளுள் மிகுதியான அளவு இலக்கண நூல்கள் தோன்றியது யாப்பிலக்கணத்திற்கு மட்டுமேயாகும். அகத்தியனார், தொல்காப்பியனார், சங்க யாப்புடையார் முதலாக இலக்கண விளக்கம் ஈறாக இருபதுக்கும் மேற்பட்ட யாப்பு நூல்கள் தமிழில் தோன்றியுள்ளன. மேலும் இருபதாம் நூற்றாண்டில் யாப்பதிகாரம், தொடையதிகாரம், யாப்புநூல் முதலான யாப்பிலக்கண நூல்களும் தோன்றியுள்ளன. இந்நூல்களின் தோற்றுத்தைப் பார்க்கும்போது ஏனைய நான்கிலக்கண நூல்களை உருவாக்குவதைக் காட்டிலும் யாப்பிலக்கணங்களுக்கான நூல்களை உருவாக்குவதிலே புலவர்கள் அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கின்றனர் என்பது தெரிகிறது. யாப்பிலக்கணங்களை வகுத்த நூலாசிரியர்கள் முந்துநாலின் வழியே தம் நாலை அமைத்துள்ளனர். காலந்தோறும் புதுப்புது யாப்பு நூல்கள் தோன்றினாலும் அவற்றுள் இடையில் தோன்றிய யாப்பு மாற்றங்களுக்குரிய இலக்கணங்களை வகுத்துச் சொல்லும் போக்கு இல்லை. ஆனால் இப்போக்கிலிருந்து மாறுபட்ட நூலாகச் சரவணத் தமிழனின் யாப்பு நூல் திகழ்கிறது.

பாவகைகளை வரையறுப்பது முதல் முந்தைய யாப்பிலக்கண நூல்களிலிருந்து மாறுபடுகிறது. முந்தைய யாப்பு நூல்கள் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா மற்றும் மருட்பா என வகுத்துச் செல்லும். அவ்வகையில் இருந்து முதல் நான்கையும் மூன்றாகவும் கொண்டு அவற்றோடு புதுப்பா (புதுக்கவிதை), திரைப்பா, இசைப்பா என மூன்றையும் சேர்த்துப் பாவகை ஆறு என்கிறது யாப்புநூல். மேலும் சில பாவினங்களின் பெயரையும் மாற்றி யமைத்துள்ளது. இவ்வாறு யாப்புநூலின் புதுமைகளைச் சுட்டுவது மட்டும் இந்நாலின் நோக்கமன்று. இந்நூல் சுட்டும் ஜிந்தாவது பாவாகிய புதுப்பாவிற்கான இலக்கணங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதே இங்கு முக்கிய நோக்கமாகும்.

சரவணத் தமிழனின் யாப்புநூல் புதுக்கவிதை குறித்து ஆறு நூற்பாக்களைத் தருகிறது.

1. நூற்பா புதுப்பா ஓரடி பெறுமே (35)
2. அசைப்பா தளைப்பா புதுப்பா திரைப்பா
இசைப்பா ஓளிப்பா அறுபா தமிழ்ப்பா. (59)
3. மரபுப் பாட்டெனும் முன்னமை பாக்களின்

அசை எழுத்து ஒழுங்கும் தொடையும் கருத்தை
விரும்பும் வீச்சில் சொல்லத் தடுத்தலின்
அரும்பும் பாவலர் அமைத்தது புதுப்பா. (138)

4. உருவக உத்திகள் புதுப்பா வேறு
திரிப்பு பாடலாம் உரைப்பா வேறு. (139)

5. கொடுமையை எதிர்த்துக் கொதிக்கும் நெஞ்சம்
கடுமையை காட்டச் சிறந்தது புதுப்பா
அயற்சொல் குறைத்துப் பாலியல் தவிர்த்தால்
முயற்சி சிறந்து முற்றுப் பெறுமே. (140)

6. அசையொழுங் குடைத்த புதுப்பா எதுகையை
வசையெனக் கருதினும் அடிவரை யறையாய்
மோனைச் சொற்களில் முறித்து மடியலாம். (141)

இந்நாற்பாக்கள் புதுக்கவிதைக்கான அடியமைப்பு, பாவகையுள் புதுப்பாவின் இடம், புதுப்பாவிற்கான இலக்கணம், உரைப்பாவிலிருந்து புதுப்பாவின் தனித்தன்மை, புதுப்பா இயற்றும்போது தவிர்க்க வேண்டியவை, புதுப்பாவின் அடிவரையறையைக் கட்டமைக்கும்போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய விதிமுறைகள் முதலிய செய்திகளைப் பேசுகின்றன. புதுக்கவிதைக்குரிய இலக்கணத்தை யாப்புநால் வகுத்துள்ளது.

புதுவகையான முயற்சி : புதுக்கவிதை இலக்கணம்

சரவணக் தமிழனின் புதுமுயற்சியைக் தொடர்ந்து இராஜேந்திரனின் புதுக்கவிதை இலக்கணம் (2004) என்ற நூலைக் குறிப்பிடலாம். இந்நால் புதுக்கவிதைக்கு முழுமையான அளவில் இலக்கணம் கூற முயன்றுள்ளது. முந்தைய யாப்பிலக்கணங்களின் அமைப்பு முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. யாப்பிலக்கணம் கூறும் யாப்பு நூல்களைப்போன்று உறுப்பியல், கவிதையியல், ஓழியியல் என்னும் மூன்று இயல்களை இந்நால் கொண்டுள்ளது.

முதல் இயலிலேயே தனது புதுமையைக் காட்டி நிற்கிறது இந்நால். பண்டைய இலக்கண நூல்கள் செய்யுள் உறுப்புகள் என எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்று வகைப்படுத்தி உரைக்கும். ஆனால் இந்நாலாசிரியரோ சொல், அடியின் தொடர் எனும் புதிய உறுப்புகளையும் சுட்டி உறுப்புகள் ஜிந்து என்கிறார். (சேரகுராமன், புதுக்கவிதை இலக்கணம், ஆராய்ச்சியரை)

யாப்பிலக்கண நூல்களுள் எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை முதலிய யாப்புறப்புகள் இன்றியமையாது யாப்பிலக்கண நூலுள் இடம்பெற்றிருக்கும். இந்த முறையிலிருந்து சிறிது மாறுபட்டுச் சொல், சீர், அடி, அடித்தொடர், தொடை என்னும் ஜிந்து உறுப்புகளை முதன்மை உறுப்புகளாக்கி இருக்கிறது.

அவற்றுள்,
சொல்லே சீரே அடியே எனாஅ
அடியின் தொடரே தொடைவகை எனாஅ
நுதலிய ஜிந்தும் முதலுறுப் பாகும் (நூ.6)

இதில் அடித்தொடர் என்பது யாப்பிலக்கணத்துள் புதுவரவாகும். முதல் உறுப்புகள் ஆறும் எந்தெந்த முறையில் புதுக்கவிதையில் இடம்பெற்றுள்ளன என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. சீர், அடி, தொடை மூன்றுக்கும் முந்தைய யாப்பிலக்கண நூல்கள் சுட்டிச் செல்லும் தன்மையிலே இவரும் இலக்கணம் செய்துள்ளார்.

மேலைத்தேயச் சிந்தனையாளர்களின் (கவிதையியலாளர்களின்) வழியே புலப்பட்ட படிமம், குறியீடு போன்ற உத்திமுறைகளைத் துணை உறுப்புகளாக ஆக்கியிருக்கிறார். இராஜேந்திரன். படிமம், குறியீடுகளின் வகைகளைப் பகுத்து அதற்கு இலக்கணமும் கூறுகின்றார். படிமம், குறியீடுகளை மரபிலக்கணம் வழிவந்த உருவகம், உள்ளுறையின் நீட்சியாகக் கருதுகின்றார். இவை இரண்டும் இல்லாமல் கூட கவிதை மிகச் சிறப்பாக அமையும். மேலும் அவற்றைக் கருத்து வெளிப்பாட்டு உத்தி முறைகளாகச் சுட்டுவர் சான்றோர் என்கிறார்.

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா முதலிய பாக்களைப்போல் அடித்தொடர் பா, கருத்துக் கோவைப்பா, தொடர் நிலைப்பா, சித்திரப்பா, குறும்பா, பொதுப்பா என ஆறு வகைகளைக் கவிதையின் வகைகளாகக் கி அவற்றிற்கும் இவர் இலக்கணம் வகுத்துள்ளார்.

அடித்தொடர் பாவே கருத்துக் கோவையே

தொடர்நிலைப் பாவே சித்திரப் பாவே இகையை
குறும்பா தன்னொடு பொதுவென வருங்
கவிதை வகையே மூவிரண் டாகும். (52)

பாக்களுக்குரிய இலக்கணம் சீர், அமைப்பு, அடிவரையறை கவிதையின் அமைப்பு முறை முதலியவற்றை இந்நால் நிரல்படத் தொகுத்தளிக்கிறது.

கவிதைக்கு மிக இன்றியமையாத ஒன்று பாடுபொருள். அப்பாடுபொருளை இன்றைய மனித வாழ்க்கையோடு தொடர்புடையவைகளைக் கொண்டு கவிதை இயற்றல் நலம் என்கிறார்.

கவிதையில் இடம்பெறும் ஆசிரியரின் கூற்று, தற்கூற்றின் பண்பு, கவிதை அமைப்பில் உள்ள உரையாடல்களின் அமைப்பு முறைமை, புதுக்கவிதை நாட்டார் மக்களின் வடிவ முறையை ஏற்று வரும்போது அந்த வடிவத்தைத் தனதாக்கிக் கொள்ளல், முந்தைய கவிதை வடிவில் கூறப்பட்ட வடிவம் மீண்டும் வரின் அதன் சிதைவுத் தன்மையை ஏற்றல், கவிதையில் வரும் சீருக்காகச் சொல்லின் வடிவைச் சிதைத்து எழுதும் போக்கு முதலிய பல்வேறு விதமான செய்திகள் ஒழிபு செய்திகளாக ஒழிபியலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு இன்றைய வாழ்க்கை முறைகளுக்குத் தொடர்புடைய போக்குகளில் புதுக்கவிதை இலக்கணம் என்னும் இந்நால் அமைந்துள்ளது.

மரபிலக்கண வரையறை : புதுக்கவிதையைக் கட்டமைத்தல்

தமிழில் கிடைக்கப்பெறும் முதல் இலக்கண நால் தொல்காப்பியம். இது பிற்காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்கள் பலவற்றிற்கும் இலக்கணம் கூறும் நூலாகவும் திகழ்கிறது. மேலும் பல கோட்பாடுகளை வகுத்துச் சொல்லும் நூலாகவும் உள்ளது.

விருந்தே தானும்

புதுவது கிளந்த யாப்பின் மேற்றே (தொல்.செய்.நூ.231)

என்னும் நூற்பாவின்வழிப் புதியதாகத் தோன்றும் இலக்கியங்களுக்கு இலக்கணம் கூறும் தன்மையைத் தொல்காப்பியர் சுட்டிச் செல்கிறார்.

தொல்காப்பியத்தின் கோட்பாடுகளுக்குள் புதுக்கவிதையைப் பொருத்திப் பார்க்கும் முயற்சியை வெ.இரத்தினமூர்த்தி மேற்கொண்டுள்ளார். தொல்காப்பியம் செய்யுளுக்குரிய உறுப்புகளாக 34 வகைகளைக் குறிப்பிடும். இவற்றில் முதல் ஆறு உறுப்புகள் நீங்கலாக ஏனைய உறுப்புகளின் மூலம் புதுக்கவிதையினுள் உள்ள பாங்கைச் சிறப்பாக விளக்குகிறார். புதுக்கவிதையினுள் இடம்பெறும் ஒலிநயம், பிறமொழிச் சொற்கலப்பு, நூற்பா, வாய்மொழி, பிசி, அங்கதம், முதுசொல், தாலாட்டு, ஒப்பாரி ஆகிய வடிவங்கள் புதுக்கவிதையினுள் இடம்பெறும் பாங்கைச் சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். மேலே சுட்டப்பெற்ற வடிவங்களிலான புதுக்கவிதையினுள் காணப்பெறும் எதுகை, மோனை, இயைபு, முரண் போன்ற யாப்பியல் கூறுகளின் நயங்கள் சுட்டிக்காட்டப் பெற்றுள்ளன.

நூற்பா, மந்திரம், பிசி, அங்கதம், முதுமொழிகளில் அமைந்துள்ள மோனை, எதுகை, இயைபுத் தொடைகள் ஆசிரியப்பா, வெண்பாக்களில் அமைந்துள்ள பொழிப்பு, ஒருஉத் தொடைகள் போல ஓசைநயத்துடன் அமையவில்லை. இயல்பாக ஓலிநயம் வேண்டுமிடத்தில் அமைகின்றன. பாவகைகளில் அமையும் ஓசை நயமுடைய தொடைகளுக்கும், நூற்பா, பிசி முதலிய தொடைகளுக்கும் உள்ள அடிப்படை வேறுபாடு இஃது ஆகும். இந்த வேறுபாடு, இவ்விரு வகைக்கும் இடையே ஓசை வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துவனவாகும். (வெ.ரத்தினமூர்த்தி, தொல்காப்பிய புதுக்கவிதையியல், ப. 34)

புதுக்கவிதையில் கையாளப்பெறும் தொடையமைதிகள் மரபுக்கவிதைகளில் இடம்பெறும் தொடையமைதியைக் காட்டிலும் நயம் குறைந்தே உள்ளன.

கவிதையின் ஆக்கத்தில் உள்ளடக்கத்திற்கு இணையாகக் கூறுப்படுவது உத்தி ஆகும். சங்ககாலம் தொடங்கி இன்றுவரை சிறந்து விளங்கும் கவிதைகளைப் பார்த்தால் இந்த உண்மை தெற்றெனப் புலப்படும். கவிதையின் ஆளுமைத் தன்மையை நிர்ணயிப்பது உத்தியே ஆகும். புதுக்கவிதை உள்ளடக்கத்திற்கேற்ற வடிவத்தை மட்டுமல்ல உத்திகளையும் நாடியது. உள்ளடக்கத்தை வேகத்துடனும் கூர்மைச் செறிவுடனும் வெளியிடப் புதிய உத்திகளை நாடியது. இயற்கையாகவே வெடிப்புற நேர்ப்படப் பேசிய புதுக்கவிதை சமூகப் போக்கின் விளைவாக மறைமுகமாகப் பேசவும் சுற்றி வளைத்துப் பேசவும் பூடகமாய்ப் பேசவும் உத்திகள் பயன்பட்டன (அரங்கராசு, தமிழ்ப்புதுக்கவிதைத் திறனாய்வு, ப.269) எனப் புதுக்கவிதையில் இடம்பெறும் உத்திகளின் இன்றியமையாமையையும் பயன்பாட்டையும் அரங்கராசு விளக்கிச் செல்வார்.

தொல்காப்பியச் செய்யுள் உறுப்புக் கோட்பாடுகள் பெரும்பாலும் கவிதையின் உத்திகளாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவற்றுள் யாப்பு, மரபு, தொடை, நோக்கு, கூற்றுவகை, கேட்போர், களன், காலவகை, பயன் முதலிய தொல்காப்பியச் செய்யுள் உறுப்புகள் புதுக்கவிதையில் உத்திகளாகக் கையாளப்பெறும் முறைமைகள் குறித்து வெ.ரத்தினமூர்த்தி ஆராய்ந்துள்ளார். அவற்றோடு மெய்ப்பாடு, எச்சவகை, முன்னம், பொருள், துறைவகை, மாட்டு, வண்ணம் ஆகிய இவ்வெட்டுக் கூறுகளும் இடம்பெறும் தன்மையையும் விளக்கியுள்ளார். எனவைகை வனப்புகளான அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு போன்றவற்றின் பங்கும் சிறப்பாக ஆராயப்பெற்றுள்ளன. மேலும் தினைக்கோட்பாடு அகம் மற்றும் புறத்தினைகளின் வழியே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தொகுப்புரை

- செழுமையான கவிதை இலக்கிய மரபில் தமிழ்க் கவிஞர்கள் வளர்ந்து வருகின்றனர். அவ்வாறு வளர்ந்து வரும்போது புதுக்கவிதையின் தாக்கம் மேலைத்தேயக் கவிஞர்களின் கவிதையின் மூலம் ஏற்படுகின்றது. மரபும் - புதுமையும் இணைந்து பிறக்கும் கவிதையில் புதுமையின் வீச்சும் மரபின் சாயலும் கட்டாயம் இடம்பெறும். எனவேதான் தொடக்க காலங்களில் புதுக்கவிதை முயற்சியில் ஈடுபட்ட தமிழ்க்கவிஞர்களின் கவிதைகள் வரை மரபின் நீட்சி தென்படவே செய்கின்றன.

- புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா., தொ.மு.சி., சி.செல்லப்பா, சி.மணி போன்றோர் புதுக்கவிதைக்குக் கட்டாயம் இலக்கணம் வேண்டும், அவற்றிற்கு மோனை, எதுகை முதலான தொடைகளும் மாவிளங்காய், தேமாங்களி முதலான வாய்பாடுகளும் வேண்டும் என்ற கருத்துகளில் நின்றுள்ளனர். கடைசி வரை இக்கருத்துகளில் நின்றவர்கள் தொ.மு.சி.யும் புதுமைப்பித்தனும்தான். சி.க.செல்லப்பா, பிரமிள் போன்றோர் முன்கொண்டிருந்த கருத்துகளிலிருந்து நெகிழ்ச்சியும் அடைந்துள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

- தொடக்ககால எழுத்து பத்திரிகைகளில் எழுதி வந்த கவிஞர்களின் கவிதைகள் மரபுக்கவிதையின் சாயலிலேயே அமைந்திருந்ததையும் காணமுடிகிறது. அவ்வாறு இருந்ததற்குக் காரணம் மரபிலக்கணப் பயிற்சியைக் கவிஞர்கள் பெற்றிருந்ததே ஆகும்.

- தமிழ் யாப்பியலின் புறநடைகள் புதுக்கவிதைக்குத் துணை செய்வனவாக உள்ளன. மரபுக்கவிதைகள் காலமாற்றத்திற்குகேற்ப மாறுபடுவதுபோல் புதுக்கவிதையின் வடிவமும் மாறுபட்டுள்ளது. ஆனால் புதுக்கவிதையினுள் மரபான யாப்புக்கறுகள் இடம்பெறுவதைத் தவிர்க்க இயலவில்லை.
- காலமாற்றத்தின் தேவையை உணர்ந்த யாப்புநால் இடையில் வந்த யாப்பியல் கூறுகளுக்கும் இலக்கணம் வகுத்துள்ளது. அந்தவகையில் புதுக்கவிதைக்குரிய இலக்கணத்தை யாப்புநால் சுட்டியுள்ளது. விரிவான நிலையில் இலக்கணம் வகுக்காவிட்டாலும் கன்னிமுயற்சியாக இது உள்ளது.
- மரபான யாப்பிலக்கணப் போக்கில் புதுக்கவிதைக்கு இலக்கணம் கூறும் தன்மையில் புதுக்கவிதை இலக்கணம் என்னும் நூல் திகழ்கிறது. மரபான பாவகைகளை உள்வாங்கியும், புதுவரவான படிமம், குறியீடு, மீமெய்மை போன்ற உத்திகளுக்குரிய இலக்கணத்தையும் இந்நால் சுட்டிச்செல்லும் பாங்கு சிறப்பான நிலையில் போற்றத்தக்கதாக உள்ளது. வகுத்துச் செல்லும் இலக்கணம் ஓவ்வொன்றுக்குமான எடுத்துக்காட்டுகளைப் புதுக்கவிதைகளிலிருந்தே எடுத்துக் காட்டியிருப்பது மேலும் இந்நாலுக்குச் சிறப்புச் சேர்த்துள்ளது.
- தொல்காப்பியர் சுட்டும் 34 செய்யுள் உறுப்புகளில் 28 உறுப்புகளுள் புதுக்கவிதையைப் பொருத்திப் பார்க்கும் தன்மையையும், அதற்குரிய எடுத்துக்காட்டுகளைத் தருதலையும் சிறப்பான முறையில் ரத்தினமூர்த்தி மேற்கொண்டிருப்பது பாராட்டும் நிலையில் உள்ளது.
- இன்றைய காலகட்டத்தில் புதுக்கவிதை புதிய பரிமாணத்தை அடைந்துவிட்ட நிலையிலும் அதில் மரபான யாப்பியல் கூறுகள் காணக்கிடப்படுவதைப் பார்க்க முடிகின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. அரங்கராச, தமிழ்ப் புதுக்கவிதைத் திறனாய்வு, சென்னை, 1987.
2. இராஜேந்திரன், புதுக்கவிதை இலக்கணம், சென்னை, 2005.
3. கந்தசாமி, சோ.ந., தமிழ் யாப்பியலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் முதற்பாகம் - முதல் தொகுதி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், 1989.
4. சரவணத்தமிழன்.ச., யாப்பு நூல் (பாவும் உரையும்), இயற்றமிழ்ப் பயிற்றகம், திருவாரூர், 1981.
5. செல்லப்பா.சி.சு., தமிழில் இலக்கிய விமர்சனம், எழுத்து பிரசரம், சென்னை, 1984.
6. ஞானக்கூத்தன், கவிதைக்காக, மதி நிலையம், சென்னை, 2002.
7. தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் உரைவளம், க.வெள;வைவாரணன் (ப.ஆ.), மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, முதற்பதிப்பு, 1989.
8. மணி, சி. யாப்பும் கவிதையும், சந்தியா பதிப்பகம், சென்னை, 2006.
9. மணிகண்டன், ய., தமிழில் யாப்பிலக்கண வளர்ச்சி, விழிகள் பதிப்பகம், சென்னை, 2001.
10. ரத்தினமூர்த்தி, வெ., தொல்காப்பியம் புதுக்கவிதையியல், சென்னை, 1998.
11. ராஜீமார்த்தாண்டன், புதுக்கவிதை வரலாறு, தமிழினி, சென்னை, 2002.
12. வல்லிக்கண்ணன், புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், பாரிநிலையம், 2009.

மகாபாரதப் படைப்பின்வழி விதுரரின் குணநலன்

த.மகேஸ்வரி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

மதுரைக் கல்லூரி, மதுரை - 11.

இலக்கியங்கள் ஒரு நாட்டின் மொழிவளம் மற்றும் மக்களின் மனவளத்தைக் காட்டும் காலக்கண்ணாடியாக விளங்குகின்றன. இராமாயணமும் மகாபாரதமும் பாரத நாட்டின் இருபெரும் இதிகாசச் செல்வங்களாகும். மனிதன் எப்படி வாழவேண்டும், மனித வாழ்வு எந்த இலட்சியத்துக்காக முற்பட வேண்டும் என்பவற்றை எடுத்தியம்புவதில் இவ்விரண்டு இதிகாச நூல்களும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை. இதில் மகாபாரதம் மகரிசிகளின் உபதேசங்கள், மன்னர்களின் வரலாறுகள், உபகதைகள் மற்றும் மனித வாழ்க்கை முறைகளை (குதின் தீமை, சகோதரர்களுக்கிடையே ஏற்படும் போரின் கொடுமை, பொறாமையால் மனித மனங்கள் அடையும் புன்மைகள்) எடுத்துக்காட்டும் ஊடகமாக அமைந்துள்ளது.

மகாபாரதம்பரத வம்சத்தின் வழிவந்த குரு வம்சத்தினரான கொரவ மற்றும் பாண்டவ குலத்தாரிடையே நடந்த பெரும் போரைத் தழுவியதாகும். அதனாலேயே அது மகாபாரதம் என்று அழைக்கப்பட்டது. வடமொழியான சமசுகிருதத்தில் வேதவியாசரால் மகாபாரதம் முதலில் இயற்றப்பட்டது. மகாபாரதத்தின் கதையை விரும்பாதவர் இலர். ஏனென்றால், அது பெண்மையைக் காக்கும் அடையாளமாக உள்ளது. பெண்மைக்கு மதிப்புக் கொடுக்கும் விதமாகவும் பெண்விடுதலையைப் போற்றும் விதமாகவும் எழுதப்பட்டதே வில்லிபுத்தாராரின்வில்லிபாரதம் ஆகும். வில்லிபாரதத்தில் வரும் கதைமாந்தர்கள் அனைவரும் நல்ல மற்றும் தீய பண்புகளின் அடையாளங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளனர். மனிதன் முக்குணங்களுக்கு உட்பட்டவன் ஆவான். அது சாத்வீகம், இராசசம் மற்றும் தாமச குணமாகும். வேதங்கள் பரம் மற்றும் இக்த்தைப் பற்றிப் தெளிவாகப் பேசுகின்றன. அவை பரத கண்டத்தின் சமயமான இந்து சமயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டதாகும். மும்முர்த்திகளான அயன், அரி, அரன் ஆகிய மூவரும் முக்குணங்களின் அடையாளமாகக் காட்சிப்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றனர். அவைதனில் அயன் சாத்வீக குணமாகவும் (படைத்தல்) அரி இராசச குணமாகவும் (காத்தல்) அரன் தாமச குணத்தின் (அழித்தல்) வெளிப்பாடாகவும் உள்ளனர். இவ்அடிப்படைக் குணங்களைக் கொண்டு மகாபாரதத்தில் இடம்பெறும் முதன்மை கதாபாத்திரமான விதுரரின் பாத்திரப்படைப்பை ஆராய்வதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விதுரர் பிறப்பு

விதுரர் அத்தினாபுரதத்தின் அரசனான விசித்திரவீரியனுக்கும் அவரது பணிப் பெண்ணுக்கும் வியாசரின் அருளால் மகனாகப் பிறந்தார். அவர் எமதற்மனின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். எமனாக இருந்தவர் தர்மம் வழுவியதன் விளைவாக ஆணிமாண்டவ்யரின் சாபத்தினால்; அரச குலத்தில் விதுரராகப் பிறப்பெடுத்தத்தை,

அம்பிகைக்கொடி தோழியை விடுத்தன எவள்புரித வந்தன்னால்

உம்பரிற்பெறு வரத்தினாற் றருமன் வந்துதித்திடும் பதம்பெற்றாள் (ஆதி.சம்-20)

என்ற வில்லிபாரத அடிகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. அரசுகுலத்தில் பிறப்பெடுத்தும் அரியணை ஏற முடியாதவராய் நற்பண்புகளை உடைமையாகக் கொண்டு தர்மத்தின் அவதாரமாய் வாழ்ந்தவர் மகாத்மா விதுரர். இவர் திருக்காட்டிரர், பாண்டு ஆகியோருக்குச் சகோதரர் ஆவார். சிறந்த அறிஞர், நீதி அறிந்தவர், தர்மச் சிந்தனையுடையவர் மற்றும் பல நற்பண்புகளைக் கொண்டவர். அவர் சத்திரியராக இருந்த பொழுதிலும் தர்ம சிந்தனை மேலோங்கி இருந்ததனால் அவரைச்

சாத்வீகக் குணம் உடையவராக நாம் அறியலாம். திருத்ராட்டிரரின் அமைச்சராக இருந்த பொழுது அரசு கடும்பத்தினரிடையே பிணக்கு இல்லாமல் இருப்பதற்காகவும் நாட்டின் மேன்மைக்காகவும் நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கியவர்.

குந்தியைத் தேற்றுதல்

துரியோதனன் பாண்டவர்களுக்குத் துன்பம் விளைவித்த போதும் விதுரர் இவ்விருவர்களின் நன்மையையே விரும்பியவர். அறிவினை வழங்கும் தந்தையை இழந்து தர்ம வழியில் நடக்கும் பாண்டவர்களுக்கு விதுரர் நேரிடையாகவும் மறைமுகமாகவும் பாதுகாப்பு அளித்து உதவி செய்து வந்தார். இந்நிலையில் துரியோதனன் வஞ்சகமாக வீமனுக்கு நஞ்சு கலந்த இனிப்புகளை அளித்துக் கங்கையில் மூழ்கடித்தபோது, வீடு திரும்பாத வீமனை நினைத்துக் குந்தி கொரவர்கள் மீது கோபமுற்று வருந்தினாள். துன்பத்தில் இருக்கும் குந்தியிடம் விதுரர், வீமன் மரணம் அடையமாட்டான், பகைமை வளர்ந்தால் பிற மகன்களுக்கும் ஆபத்து நேரிட வாய்ப்பு உண்டு. அதனால் பொறுமை காத்திட வேண்டும் என்றும் வீமன் விரைவில் வந்து விடுவான் என்றும் நீதி நிறைந்த விதுரர் குந்திக்கு அறிவுரையும் தேறுதல்; மொழியும் வழங்கினார்.இது அவரின் தர்ம சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகின்றது.

பாண்டவர்களைக் காத்தல்

அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவர்களுக்குத் தீமை நேரிட உள்ளது என்பதை விதுரர் அறிந்திருந்தமையை,

இந்த மாநகர்த் திருமனை யியற்றிடு நாளின
வந்த மந்திரி வஞ்சனை யறிந்ததன் வடிவாந்

தந்தை யென்னையு மேவினன் றன்மையினு ணர்ந்தே! (ஆதி.வாராணா-122)

எனும் ஆதிபருவப் பாடலடிகள் மெய்ப்பிக்கின்றன. பல மொழிகளை அறிந்த பண்டிதனான விதுரர் பாண்டவர்கள் வாரணாவதம் செல்லுகையில் மிலேச்சர்கள் மொழியில் தருமனிடம் ஆபத்து வர இருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தித் தப்பித்துக் கொள்ளும் வழியையும் கூறினார். மேலும், அரக்கு மாளிகையில் பாண்டவர்களின் மரணத்தைத் தவிர்க்க முன்னேற்பாடாக சுரங்கம் வெட்டும் ஒருவனிடம் மாளிகையில் இருந்து வெளியேற இரகசியப் பாதையும் அமைக்கும்படிக் கூறியதனை,

நெடியகானகத் தளவு நீணிலவறை நெறிபோய்
முடியுமாறோரு மன்றபங் கோட்டி னேன் முழைபோல் (ஆதி.வாரணா-123)

எனும் இவ்ஆதிபருவப்பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன. அடுத்ததாக அரக்கு மாளிகையில் தீப்பற்றவும் விதுரர் கூறிய முறைப்படிப் பாண்டவர்கள் சுரங்கப்பாதை வழியாகத் தப்பித்தனர். இவ்விதமாக விதுரர் தமது அறிவின் துணைகொண்டு நீதிநெறி வழிநின்று பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றினார். தாம் பாண்டவர்களைக் காப்பாற்றிய நிலை துரியோதனன் முதலியவர்கள் அறியாதவாறும் கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டார். இச்செயல்களின் மூலம் அவரின் தர்ம சிந்தனையோடு சேர்ந்த இராசதந்திரத்தையும் அறிய இலகுவாய் உள்ளது.

துரியோதனனுக்கு அறிவுரை கூறல்

விதுரர் பாண்டவர்களிடம் அன்பும் பணிவும் கொண்டிருந்தது போலவே தமது அண்ணன் திருத்ராட்டிரர் மற்றும் அவருடைய புதல்வர்களான கொரவர்களிடமும் தெளிவான அன்பு கொண்டிருந்தார். மனம் திறந்து, ஓளிவு மறைவின்றி நன்மை தரும் கருத்துகளைப் பேசினார். அவர்களுக்குச் சரியான ஆலோசனையையே எப்போதும் நல்கி வந்தார். சகுனியின் தீய உணர்வால் தூண்டப்பட்டுப் பாண்டவர்களுடன் சூது விளையாட வேண்டும் என்று தீர்மானித்த துரியோதனனிடம் வில்லித்தையில் வல்ல விதுரர், தர்மப்படி பூமியைப் பாண்டவர்களுக்குப் பங்கிட்டுக் கொடுக்காமல் இழிவான விதுரசக்ரகளைக் காட்டிலும் கொடிய அறிவில்லாதவர்கள்

சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டு அதன்படி நடப்பாயானால் திருமகள் உன்னைவிட்டு தூரத்திலுள்ளவாய் விலகிச் சென்று விடுவாள் என்று எடுத்துரைத்தார். மேலும், விதுரர் பந்துவர்க்கமும் (சுற்றமும்) சேணகளும் போரில் அழிந்துவிடும் என்று அறிவுரை கூறுவதை,

கல்விதூய நெஞ்சில்லா தவச்சேயோதனன் கழறிய மொழிகேட்டு

வில்விதூரனில் வேதியன் மொழிப்படி மேதினி வழங்காள்

புல்விதூடகரினு முணர்விலாதவர் புகலும் வாசகங் கேட்கிற

செல்விதூரியளாய் விடுஞ் சுற்றமுஞ் சேணையுங் கெடுமென்றான் (உத.உலூ-14)

என்ற உத்தியோகபருவ பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன. இச்சுழிநிலையிலும் விதுரரின் அறச்சிந்தனை மேலோங்கிக் காணப்படுவதை நன்கறியலாம்.

திருதராட்டிரருக்கு ஆலோசனை வழங்கல்

துரியோதனனின் பகைமை எண்ணத்தை அனைவரும் அறிந்திருந்த சூழலில் விதுரர் மகரிசிகள், பெரியோர்கள் உடன்சென்று திருதராட்டிரரிடம், உங்களுடைய இந்த மகன் குலத்தை அழிப்பவன் ஆவான். எனவே இவனைத் தியாகம் செய்வதே மேலானது. இவனை உயிரோடு வாழ விடுவதால் தாங்கள் துன்பம் அனுபவிக்கத்தான் நேரிடும். தர்மத்தின் நியதிப்படி, ஒரு குலத்தைக் காக்க தனிப்பட்ட மனிதனையும், கிராமத்திற்காக ஒரு குலத்தையும், நாட்டிற்காக ஒரு கிராமத்தையும், ஆத்மாவிற்காக பூவுலகம் முழுவதையும் தியாகம் செய்ய வேண்டும் (மஹா.முக.பாத்-125) என்பதை எடுத்துக்காட்டி அறிவுரை கூறினார். திருதராட்டிரர் துரியோதனன் மீதுள்ள கணமுடித்தனமான அன்பினால் விதுரரின் ஆலோசனையைக் கேட்காமையால் வாழ்நாள் முழுவதும் துன்பத்தை அனுபவிக்க நேரிட்டது.

மேலும், விதுரர் திருதராட்டிரரிடமும் சூதாட்டத்தால் உங்கள் மகன்கள் மற்றும் தம்பியின் புதல்வர்களிடையே விரோதம் அதிகரிக்கும். இதனால் எவருக்கும் எந்தவித நன்மையும் விளையாது. எனவே சூது விளையாட ஏற்பாடு செய்யாது இருப்பதே நல்லது என்று ஆலோசனை வழங்கினார். திருதராட்டிரர் விதுரரின் கருத்தை ஏற்றுத் துரியோதனனிடம் பல வகையில் எடுத்துக் கூற அவன் அதை ஏற்கவில்லை. அவன் தந்தையின் மனத்தை மாற்றிவிட திருதராட்டிரரோ விதுரரின் மூலமாகவே பாண்டவர்களை இந்திரபிரசுத்தில் இருந்து அழைத்து வரச் செய்தார். விதுரர் அண்ணனின் கட்டளையை மீறுமுடியாமல் தருமனிடம் எல்லா விவரத்தையும் கூற, தருமனும் சூதாடுவது முறையாகப் படவில்லை என்று உணர்ந்திருந்த போதிலும் தந்தையின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டு அவருடன் சென்றான்.

விதுரர் திருதராட்டிரரிடம் அறம், பொருள், இன்பம் இவை மூன்றிற்குமான பலன் தர்மத்தின் மூலமே ஏற்படுகின்றது, தர்மம் அரசனின் வேர். பாண்டவர்களிடமிருந்துபறித்துக் கொண்டதைத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுங்கள். அரசன் பிறருடைய உடைமைகளை விரும்பக் கூடாது. இதுவே மேலான இராச தர்மம். ஆகையால் குடும்பம், குலம் மக்களின் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு குலத்திற்கே களங்கமாகவும், தீயவனாகவும் உள்ள துரியோதனனைச் சிறைப் பிடித்துத் தருமனை அரியணையில் அமரச் செய்யுங்கள் என்றும் தருமன் மனத்தில் எவர் மீதும் விருப்போ, வெறுப்போ கிடையாது, அதனால் தர்ம நெறிப்படி பூமியில் அரசாட்சி செய்வான் என்றும் எடுத்துக்கூறினார். விதுரரின் அறிவுரை திருதராட்டிரருக்கு மரணத் தறுவாயில்; உள்ளவனுக்கு மருந்து கசப்பது போன்று கசந்தது. திருதராட்டிரரின் இழிவான மனநிலையை அறிந்த அவர் இனி கொரவர்களின் குலம் அழிவது உறுதி என உணர்ந்து கொண்டார். இதுவும் விதுரரின் ஞான முதிர்ச்சியான சாத்வீக குணத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைகின்றது.

விதுரர் வில்லை உடைத்தல்

போர்க்காலம் வரும் முன்பு அத்தினாபுர சபைக்குக் கிருட்டினன் பாண்டவர்களுக்கு உரிய அரசுறரிமைப் பங்கைப் பெற்றுத் தருவதற்காக வந்தபொழுது, கொரவர்கள் இராசமரியாதையோடு விருந்தோம்பல் தருவார்கள் என்று அறிந்திருந்தும் எளிமையாக வாழ்ந்த

விதுரரின் இல்லத்திற்கே அவர் சென்றார். பாரதத்தின் நாயகனான கிருட்டிணன் தர்மத்தின் நாயகனாவான். அச்சுழிநிலையில் எது தர்மம் என்று உணர்ந்தமையால் ஞானத்தின் வடிவமாக கௌரவர்களிடம் இருக்கும் விதுரர் இல்லம் உறைந்தார் கிருட்டிணர். விதுரர் ஒருவரே சிறந்த சத்திரியராக விளங்கினார். விடுமன் (பீஷ்மர்), துரோனைர், கர்ணர் போன்றோர் சிறந்த வீரர்களாகவும் குருவாகவும் இருந்த போதிலும் அந்தி தன் செங்கோலை உயர்த்திய பொழுது அதனை ஒடுக்க தங்களிடம் சக்தி இருந்த பொழுதிலும் அவ்வழியிலே மௌனிகளாய் நின்றனர். ஆனால் விதுரரோ தவறு என்று அறிந்ததும் நேர்க்கண் நேராக அறிவுரை வழங்கியும் கண்டித்தும் தன்னுள் இருந்த சாத்வீக மற்றும் இராசசு குணத்தை வெளிப்படுத்தினார். பின்பு கௌரவர்களின் சபையில் கிருட்டிணன் பாண்டவர்களுக்காக ஒரு ஊர் முதல் ஒரு கிராமம் வரை கேட்டு மறுதலிக்கப்பட்ட பொழுது சபையோர் அனைவரும் மொனமே வடிவாய் இருந்தபொழுது விதுரர் மட்டும் தருமனுக்கு வழங்க வேண்டிய இராச்சிய உரிமைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார். அதற்காக அவர் பிறப்பை இழிவாகப்பேசிக் கௌரவர்கள் எக்காளமிட்ட பொழுது திடமான முடிவு எடுத்து ஒரே வீச்சினால் அகிலத்தை அழிக்கக்கூடிய தனது வில்லை அநீதிக்காகப் பயன்படுத்த மாட்டேன் என்று இரண்டு துண்டுகளாக்கி உடைத்தெறிந்ததை,

வில்லிரண்டினு முயர்ந்த வில்லதனை வேறுரண்டுபட வெட்டினான்

மல்லிரண்டினையு மிருவாகிமுன் மலைந்தகாள முகில் வந்துதன்

னில்லிரண்டு தினம்வைகு தற்குலகி லெண்ணிலாத தவமெய்தினான் (உத்.கிரு-131)

எனும் உத்தியோகப்ருவ பாடலடிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.இறுதியாக விதுரர் துறவு வாழ்க்கை எய்த, சங்கல்பம் ஏற்றுப் பலராமருடன் புனித யாத்திரை சென்றார். இவையாவும் அவரது ஞான முதிர்ச்சியையே காட்டுகின்றன. எனவே விதுரர் சாத்வீக வழி நின்ற செம்மலாவார்.

தொகுப்புரை

பாரதக்கதை காட்டும் பாத்திரப்படைப்பின் அடிப்படையில் விதுரரைக் காணுங்கால் அவர் முக்காலத்தை அறிந்தவராகவே தனது எல்லாச் சூழ்நிலையிலும் இருந்து வந்துள்ளார். நல்லவராயினும் தீயவராயினும் அவர் உய்வடையை அறிவுரை கூறியும் கண்டித்தும் மெய்யான நிலையை எடுத்துக்காட்டி வழிநடத்தியுள்ளார். சத்திரிய கடமை இருந்தபொழுதிலும் அவை நல்லனவா தீயனவா என்பதைப் பகுத்தறிந்து நன்மைவழி நின்றார். இறுதியாக, பூவுலகில் பிரபஞ்ச ஞானத்தை அறிந்து வீடுபேறு அடைவதே உன்னதமானது என்று விதுரர் துறவு புகுந்தமை அவரிடம் சாத்வீக குணம் மேலோங்கி இருப்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

1. ஆதி.சம்	- ஆதிபருவம் - சம்பவச்சருக்கம்
2. ஆதி.வாரணா	- ஆதிபருவம் - வாரணாவதச்சருக்கம்
3. உத்.உலூ	- உத்தியோக பருவம் - உலூகன் தூது
4. மஹா.முக்.பாத்	- மஹாபாரதத்தில் முக்கிய பாத்திரங்கள்

துணைநூற்பட்டியல்

1. கோபாலகிருஷ்ணமாச்சாரியார்வை.மு. (உ.ஆ.), மகாபாரதம், உமாபதிப்பகம், சென்னை, 2013.
2. கோயந்தகா, ஸ்ரீஜியதயால், மஹாபாரதத்தில் முக்கிய பாத்திரங்கள், கீதா பதிப்பகம், கோரக்பூர், 2013.
3. பிஹாரி த்விவேதி, ஸாந்தனு, மஹாத்மா விதுரர். கீதா பதிப்பகம், கோரக்பூர், 2010.

ஃபிராய்டிய உளவியலும் பாலுணர்வு மேன்மைக் கருத்தாக்கமும் (சங்க அகக்குறியீடுகளை முன்வைத்து)

முனைவர் பா.கவிதா, பெருந்துறை.

ஓவ்வொரு சமூகமும் ஒரு பண்பாட்டு வட்டத்திற்குள் செயல்பட்டுவருகின்றது. அவ்வகையில் தமிழ்ச்சமூகமும் தனக்கென ஒரு பண்பாட்டை வரையறுத்துக்கொண்டுள்ளது. அப்பண்பாட்டுச் சூழலால் பிணிக்கப்பட்ட மனிதன் தான் கூறவரும் கருத்துகளை வெளிப்படையாகக் கூறிவிட முடிவதில்லை. இத்தகு சூழலில் தன்னுடைய கருத்தை முழுமையாக ஒரு மனிதன் வெளிப்படுத்தக் குறியீடுகள் பெருந்துணை புரிகின்றன. சங்க இலக்கியக் கூற்று மாந்தர்கள் அனைவரும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படவேண்டிய அவசியம் இருப்பதால் அக்கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்படுவதுடன் தத்தம் உள்ளக்கருத்துகளையும் எவ்வாறாயினும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற உந்துதல் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தக் காரணமாக அமைகின்றன. அவ்வகையில் சங்கப்புலவர்கள் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி எவ்வாறு பாலுணர்வு மேன்மைக் கருத்தாக்கங்களைத் தங்களது கவிதைகளில் கட்டமைத்துள்ளனர் என்பதையும் ஃபிராய்டு பாலியலை உளவியல் நோக்கில் எவ்வாறு அணுகியுள்ளார் என்பதையும் ஆராயும் முகமாக இக்கட்டுரை விவரிக்கின்றது.

பாலியல் கல்வி

அகத்தினை ஓர் பாலிலக்கியம். அகத்தினையில் காதலை மையமாகக் கொண்டு நுண்மையான, அதே சமயம் அனுபவிக்கக் கூடிய உணர்ச்சிகள் பல உள்ளன. பெயரில்லாதோர் வாழ்க்கையிலிருந்து காம நுணுக்கங்களைக் கற்றுக்கொடுக்கிறது. காமம் பற்றிய ஆணுடல் பெண்ணுடலின் கூறுகளையும், இயற்கை செயற்கை திரிபு ஆகிய மனக்கூறுகளையும் உள்ளது உள்ளபடியே சொல்வது பாலிலக்கண நூல். அந்தால் வாழ்வைத் தொடாது, அறிவைத் தொடாது, அதனைக் கற்பவர் அறிவுநிலையைப் பெறுவாரேயன்றிக் காதலுக்கு இன்றியமையாத உணர்ச்சி நிலையைப் பெற்றுமாட்டார். சமுதாயத்தோடு இசைந்த புணர்ச்சி நிலையை எண்ணமாட்டார்.

பசியும் பாலுணர்வும் உயிரினங்களுக்கு இயற்கை அளித்த கொடை. உயிரினங்களின் சந்ததிச் சங்கிலி அறுபடாமல் தொடர, தமது இனத்தைக் கொடர்ந்து பெருக்கிக் கொண்டே செல்ல, இனப்பெருக்கத்திற்கான இயல்புக்கமாக பாலுணர்வு அமைந்துள்ளது. உயிரினங்களின் வாழ்தலும் வாழ்தல் நிமித்தமும் இதன் பொருட்டே ஆகும். அதனால்தான் சங்கப்புலவர்கள் காதலைச் சிறப்பித்துப் பல கோணங்களில் பாடியுள்ளனர். எண்ணிக்கையும் பெறுகின. ஒருவர் அனுபவிக்கும் காதல் உணர்வை மற்றவரால் அனுபவிக்க முடியும். அந்த அனுபவத்தைக் கலை இலக்கியம் வழியில் சுய அனுபவமாக வெளிப்படுத்தவும் முடியும். பெண்ணின் துயரத்தை, மகிழ்ச்சியைக் கூட ஆண் புலவர்களால் கவிதை வார்க்க முடியும். தம்மைப் பெண்ணாக மாற்றிக்கொண்டு (நாயகி - நாயகன் பாவம்) பெண் உணர்வைப் புணை முடியும். இவையாவும் காதலால் மட்டுமே சாத்தியம். மாறாக, வீர உணர்வைப் பிறரால் ஆழமாக உள்ளார்ந்து அனுபவிக்கவோ எதிர்வினை விளைவிக்கவோ முடியாது. அதனால்தான் சங்கப்புலவர்கள் இயற்கையாகவோ, செயற்கையாகவோ அகப்பாடல்களைப் பாடி மகிழ்ந்தனர். மற்றவருக்கும் மகிழ்வை ஊட்டினர்.

குறியீடு - சொற்பொருள் விளக்கம்

“ஒரு சேர நிற்றல் ஒன்றாக இணைத்தல் என்னும் இரு பொருண்மைகளைக் கொண்டது. சிம்பலின் (Symblelin) என்னும் கிரேக்க வினைச் சொல் (Alex Preminger - 1975:883). ஒரு குறியீடு “புலங்களால் அறியப்படும் ஒரு பருப்பொருளையும் அப்பொருளால் உணர்த்தப்படும்

நுண் கருத்தையும் ஒரு சேர வைப்பதால் இச்சொல் பொருட்பொருத்தம் பெறுகிறது". (எஸ். ஆவுடையப்பன் - 1988:82). இவ்வினைச் சொல்லை மூலமாய்க் கொண்டு ஆங்கிலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பெயர்ச்சொல் சிம்பல் (*Symbol*) என்பது. இச்சொல் "ஒரு பொருள் அல்லது ஒரு கருத்துக்குப் பதிலாக நிற்கும் ஒரு குறி அல்லது ஒரு பொருள்" எனப் பொருண்மை பெறுகின்றது (*J.A. Cuddon* 1977:915).

கிரேக்கச் செவ்வியல் மரபினரிடம் வழக்கிலிருந்த தோ சிமியோன் (*To Semion*) என்ற சொல்லை மூலமாய்க் கொண்டு ஆங்கிலத்தில் சீமியாடிக்ஸ் (*Semiotics*) சீமியாலஜி (*Semiology*) என்ற சொற்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மூலச்சொல்லான கிரேக்கச்சொல் குறி என்ற பொருண்மை கொண்டதாகவே வழங்கப்பட்டது.

அடையாளம், இலச்சினை, குறி முதலிய பல பொருண்மைகளை உள்ளடக்கியது சிம்பலான் (*Symbolon*) என்ற கிரேக்கச் சொல். இதனடியாக உருவாக்கப்பட்ட சென் (*Sign*) என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லானது ஒரு கருத்து அல்லது பொருண்மையைத் தெரிவிக்கும் குறி என்பது உட்படப் பல பொருண்மைகளைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது (*J.A Cuddon*-1977:30).

சிம்பல் என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு உரிய நிகரனாக தமிழில் படிமம், குறியீடு என்னும் சொற்கள் ஆளப்படுகின்றன. (இராம.பெரியகுருப்பன், 1978 : 230), (வை.சச்சிதானந்தன், 1983 : 188) (கதிர்.மகாதேவன், 1994:311).

குறியீடு என்னும் தமிழ்ச்சொல் ஈடு செய்யும் குறி அல்லது ஈடாகி நிற்கும் குறி என விரிவடையும். இதன் வழி ஒரு கருத்தை அல்லது ஒரு பொருண்மையினை ஈடு செய்வதற்காக வேறொன்றின் இடத்தில் தானே பதிலியாக நிற்பது என்ற சொன்மை விளக்கம் பெறப்படும். மேலும், ஒரு கருத்து அல்லது பொருண்மைக்குப் பதிலாக அதனிடத்தில் தான் நின்று சார்பாண்மைப்படுத்துதல் மூலம் இச்சொல்லுக்குரிய பொருண்மைப் பொருத்தமும் தெளிவாகும். இதன் மூலம் ஒரு குறியானது தனக்குரிய இயல்பான பொருண்மையினைக் காட்டுவதற்காக அல்லாமல் வேறொரு பொருண்மையினை உணர்த்தும் பொருட்டுப் பதிலியாகச் செயல்படுதல் என்பதே குறியீடு என்ற கலைச்சொல்லின் சொன்மை மற்றும் பொருண்மை விளக்கம் என்பதைப் பெறலாம். “குறியை இடுவது குறியீடு என்றாலும், ஒரு இழப்பைக் குறி (அடையாள முத்திரை) ஈடு செய்வதாகவும் கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும்” என்னும் அப்துகாதரின் (1987:166) கருத்தும் மேற்கருத்தினை நிறுவும்.

குறியீடு - வரையறை

குறியீடு என்னும் சொல்லுக்கு அறிஞர்கள் சிலர் வரையறை தந்துள்ளனர். அவை பின்வருமாறு,

“சமுதாயத்தில் கருத்துப் புலப்படுத்தம் செய்ய மக்கள் பெரிதும் பயன்படுத்தும் குறிகளின் வாழ்வு பற்றிய அறிவியல் கல்வியே குறியியல் ஆகும் என பெர்டினன்டு - டி - சகுர் குறிப்பிடுகின்றார். “குறியியலை அமெரிக்கரும் ஆங்கிலேயரும் *Semiotics* என்ற சொல்லாலும் ஐரோப்பியர் *Semiology* என்றும் குறிப்பிட்டு வருகின்றனர். குறி (*Sign*) என்ற பொருளில் வழங்கும் *Semeion* என்ற கிரேக்கச்சொல்லே இவற்றின் வேர்ச்சொல்லாகும்” என்பர் (சூ.ஜோசப் சுந்தரராஜ், 1987:101).

“இலக்கியத்தில் ஒரு பொருளையோ அல்லது நிகழ்ச்சியையோ குறிப்பிட வரும் ஒரு சொல் அல்லது சொற்குறி தன் இயல்பான பொருளைத் தவிர்த்த பிறிதொன்றினைக் குறிப்பிடுவதே குறியீடு” என்பார் (வை. சச்சிதானந்தன், 1983:188).

“ஒரு பொருள் அதனோடு இயைபுடைய இன்னும் ஏதோ ஒரு பொருளைக் குறியிட்டுக் காட்டுவது அல்லது அதற்குப் பதிலாக நின்று தெரியப்படுத்துவது குறியீடு ஆகும்” (ஆரார், 1982: 30).

“ஓப்புறவாலும் ஓட்டுறவாலும் மற்றொன்றைக் குறிப்பாக உணர்த்தும் பொருள் (*Object*). குறியீடு எனப்படும்” என்பார் (அப்துல் ரகுமான், 1990:19).

“ஏதேனும் ஓர் ஓப்புமை அல்லது ஓட்டுறவால் குறிக்க நினைக்கிற பொருளும் குறித்துள்ள பொருளும் தொடர்பு கொண்டிருக்கும்” (அரங்கராச, 1991:28).

“ஓரு பொருள் அதனோடு தொடர்புடைய பிறிதொரு பொருளைக் குறித்து நிற்கும் பொழுது குறியீடாகிறது” (அப்துல் காதர், 1987:167).

ஃபிராய்டிய உளவியலும் பாலுணர்வு மேன்மைக் கருத்தாக்கமும்

மனித உள்ளத்தின் வாழ்க்கை முறையைப் பகுத்துக் கூறும் ஓர் அறிவியலே உளவியல். ஒருவனது உள்ளம் அவனுடைய செயல்களின் மூலம் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே செயலை அறிந்து ஆராய்வதன் வழி உள்ளத்தை நேரடியாக அறிய முடியும். மேலும் “உள்ளத்தை நேரடியாக அறிவதற்கு உபகரணங்கள் மூலம் கணிக்கமுடியும். இங்ஙனமே இலக்கியங்கள் கவிஞரின் உள்ளத்துள் சென்று உணர்வாக்கப்பட்டுப் பின்னர் உணர்ச்சியாக மாற்றம் செய்யப்படுகிறது” என்பார் (வீ.ஆதிபராசக்தி, இலக்கியமும் உளவியலும்: ப.1).

இவ்வாறு, இலக்கியமும் உளவியலும் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகிறது. மேலும் சங்க அகாலிலக்கியங்களில் புலவர்கள் பாலுணர்வுச் செயல்பாடுகளைப் புணையும் போது குறியீடுகளின் வழி அச்செயல்பாடுகளைச் செம்மையாகக் கட்டமைத்துள்ளனர். இச்சங்க அகக் குறியீட்டாக்கக் கவிதைகளில் இடம்பெற்றுள்ள பாலியல் செய்திகளை ஃபிராய்டின் உளவியல் அணுகுமுறையில் ஆராயும் பொழுது பாலியல் குறித்த தமிழ் மரபினரின் பார்வை (அ) பண்பாடு மேன்மையான கருத்தாக்கம் உடையதாக விளங்குகிறது. சான்றுக்குச் சில பாடல்கள் மட்டுமே கீழே பொருத்திக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

உடல் உறுப்புகளைச் சுட்டுதல், மெய்யறு புணர்ச்சி பற்றிக் கூறுதல் உள்ளிட்ட பாலியற் செய்திகளைக் கூறிடவும் குறியீடுகள் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளன. இவற்றை வெளிப்படக் கூறுதல் இலக்கியப் படைப்பில் விரச்தனமை படிய வழிகோலும். ஆதலால் மறைபொருளாகவே கூற வேண்டிய கட்டாயம் உண்டாகிறது. இதற்குச் சங்கப் பாக்கள் தொடங்கி இன்றைய திரையிசைப் பாடல்கள் வரையில் பல சான்றுகள் உள்ளன.

காதல் வயப்பட்ட தலைவனும் தலைவியும் உள்ளத்தால் இணைந்தது போல (உள்ளப் புணர்ச்சி) உடலால் இணையும் மெய்யறு புணர்ச்சியையும் மேற்கொண்டுள்ளனர். இதனை இயற்கைப் புணர்ச்சி என்பர். இயற்கைப் புணர்ச்சியாகிய மெய்யறு புணர்ச்சி சங்க கால காதல் சமுதாயத்தில் இயல்பாய் இருந்ததைச் சங்கப்பாடல்கள் பல தெரிவிக்கின்றன.

“மாயிதழ் மழைக்கண் மாஅ யோளோடு

பேயும் அறியா மறையமை புணர்ச்சி
பூசற் றுடியின் புணர்புபிரிந் திசைப்பக்
கரந்த கரப்பொடு நாஞ்செலற் கருமையிற்
கடும்புனல் மலிந்த காவிரிப் பேரியாற்று
நெடுஞ்சூழி நீத்த மண்ணுநள் போல
நடுங்கஞர் தீர முயங்கி நெருநல்
ஆகம் அடைதந் தோளே”

(அகநா. 62:5-12)

எனும் பாடல் பேயும் அறியா மறையமைபுணர்ச்சி எனக் களவுக்கால மெய்யறு புணர்ச்சியைக் குறிப்பிடுகின்றது. நடுங்கும் துண்பம் தீர அணைத்து மார்பைத் தந்தவள் என அப்புணர்ச்சி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“பெருந்தோட் குறுமகள் சிறுமெல் லாகம்
ஓரு நாள் புணரப் புணரின்
அரை நாள் வாழ்க்கையும் வேண்டலென் யானே” (குறுந்.280:3-5)

எனத் தலைவன் ஓருவன் தலைவியின் மார்பை அணைக்கும் ஒரு நாள் இன்பம் கிடைத்தால் போதும், அந்த அரை நாள் வாழ்வே போதும் என இயற்கைப் புணர்ச்சியை வேண்டுகின்றான். இரவுக்குறி பற்றிய பாடல்கள் இந்த இயற்கைப் புணர்ச்சிக்கான களங்களைக் குறித்த பாடல்களாகவே உள்ளன. சான்றாக,

“கருங்கால் வேங்கை வீயுகு தழுகல்
இரும்புலிக் குருளையிற் தோன்றும் காட்டிடை
எல்லி வருநர் களவிற்கு
நல்லை யல்லை நெடுவென் னிலவே” (குறுந்.47)

எனும் குறுந்தோகைத் தோழியின் கூற்று நிலவுவெளிப்படுதல் களவுக் கூட்டத்திற்கு உதவாது என்பதையும் பிறர் அறியாமல் தலைவியும் தலைவனும் கூடுவர் என்பதையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

பொது மகளிரின் புணர்ச்சி வேட்கையைக் கலித்தோகை,
“ஆங்கு ஏறும் வருந்தின ஆயரும் புண்கூர்ந்தார்
நாறிருங் கூந்தற் பொதுமகளி ரெல்லாரும்
முல்லையந் தண்பொழில் புக்கார் பொதுவரொடு
எல்லாம் புணர்குறிக் கொண்டு” (கவித. 101:47-50)

எனும் அடிகள் விளக்குகின்றன. இவ்வடிகளில் பொது மகளிரின் புணர்ச்சி நடைபெற்றமை (அ) புணர்ச்சி நடைபெறுவதற்கான அடையாளக் குறிகள் காணப்பெற்றமை ஆகியவை மறைபொருளாகவே கூறப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறே தணிகைப் புராணத்தில் “வறங்கூர்ந்தான் கையில் வானுலக அமிழ்தம் கிடைத்தால் அவ்வறங்கூர்ந்தான் விடாத தன்மை போன்று யானும் அவளை நுகர்ந்தே தீருவேன்” (தணிகைப் புராணம், களவு: 62) என்று புணர்ச்சி துணிதலைக் கச்சியப்ப முனிவரும் எடுத்துரைப்பார்.

“கழுநீர் மேய்ந்த கருந்தாள் எருமை
பழனத் தாமரைப் பளிமலர் முனைஇத்
தண்டுசேர் மள்ளாரின் இயலி அயலது
குன்றுசேர் வெண்மணல் துஞ்சும்” (நற். 260:1-4)

என்ற நற்றிணைப் பாடலில் மேய்தல், துஞ்சுதல் என்னும் இரு சொற்களும் உடற்புணர்ச்சியின் குறியீடாக நிற்கின்றன. பாலியற் செய்திகளைக் கூறக் குறியீட்டைக் கையாளும் வழக்கு சித்தர் பாடல்களிலேயும் காணப்படுகிறது. இதனை, ஆலடிப் பொந்தினிலே வாழ்ந்த பாம்பே, அரசடிப் பொந்தினிலே புகுந்து கொண்டாய எனும் இவ்வடிகளில் பாம்பு ஆண் குறிக்கும், அரசடிப் பொந்து பெண் குறிக்கும் குறியீடாகியுள்ளன.

ஒரு சொற்றொடரில் வரும் ஒவ்வொரு சொல்லும் ஆழ்நிலையில் தனித்தனியே ஒவ்வொரு பொருண்மையினைக் காட்டும் விதமாக அமைந்துள்ளன.

“பூத்த கரும்பின் காய்த்த நெல்லின்

கழனி ஊரன்”

(ஐங். 4:4-5)

என்பதில் வரும் பூத்த கரும்பு என்னும் தொடர் பூத்தல், கரும்பு என இரு சொற்களாகப் பிரிந்து முறையே, பூக்க மட்டுமே முடிதல், பரத்தை என்ற பொருண்மைகளைத் தருகின்றன. இதில் பூத்தல் என்பது உடற்புனர்வு இன்பத்தின் குறியீடாகியுள்ளது.

“கழனி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்

பழன வாளை கதூஉம்”

(சுறுந். 8:1-2)

“அரில்பவர்ப் பிரம்பின் வரிப்புற விளைகளி

குண்டுநீர் இலஞ்சிக் கெண்டை கதூஉம்” (சுறுந். 91:1-2)

“கணைக்கோட்டு வாளை கமஞ்சுல் மடநாகு

துணர்த்தேக் கொக்கின் தீம்பழம் கதூஉம்” (சுறுந். 164:1-2)

என்னும் பாடலடிகளில் ஒரு வகை மீன் ஒரு வகைக் கனியைக் கவ்வுதல் என்ற செயல் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மூன்று சான்றுகளிலும் இடம்பெறும் கனிகள் தலைவனுக்கும் மீன்கள் பரத்தைக்கும் குறியீடாகின்றன. இதனை உள்குறியியல் நோக்கில் காணுதல் இன்னும் தெளிவைத் தரும். ஆழ்மனத்தில் அடக்கப்பட்ட அல்லது அமுக்கப்பட்ட காம உணர்வுகள் ஏதாவது ஒரு வழியில் வெளிப்பட்டே தீரும் என்ற ஃபிராய்டியச் சிந்தனையை இங்கு இணைத்துக் காணமுடிகிறது. மேலும் கனவுகளில் / படைப்புகளில் இடம்பெறும் குழிந்த நிலையிலான பொருட்கள் பெண் குறியையும் குவிந்த வடிவிலான பொருட்கள் ஆண்குறியையும் குறித்து நிற்கும் என்று கூறும் ஃபிராய்டு, கவ்வுதல், நீந்துதல் போன்ற செயல்கள் புனர்ச்சிச் செய்கையின் குறியீடாகும் என்கிறார்.

“குறியீட்டாக்கத்தில் வினை, உரு, பண்பு, உணர்ச்சி முதலிய அடிப்படையில் குறியீடுகள் வெளிப்படுகின்றன என்று ஃபிராய்டு மறைமுகமாகச் சுட்டுகிறார். இதன்படி மரம் ஏறுதல் எனும் வினை கலவிக் குறியீடாகிறது (SE. XV, P. 157). பாம்பு உரு விங்கக் குறியீடாகிறது (SE. XIV, P. 157). உடையின் பண்பு நிர்வாணத்தின் குறியீடுகளாகின்றது (SE. XVI, P.401-12). இவை அனைத்தும் நனவிலியின் குறியீட்டு வெளிப்பாடுகள் ஆகும்” என்பார் (தி.கு.இரவிச்சந்திரன்: 2011:76-77).

“நறவுண் மண்டை நுடக்கவின் இறவுக் கலித்து

பூட்டறு வில்லின் கூட்டுமுதல் தெறிக்கும்

பழனப் பொய்கை அடைக்கரைப் பிரம்பின்

அரவாய் அன்ன அம்முள் நெடுங்கொடி

அருவி ஆம்பல் அகலடை துடக்கி

அசைவரல் வாடை தூக்கவின் ஊதுலை

விசைவாங்கு தோலின் வீங்குபு ஞஞ்சிமுங்

கழனியம் படப்பைக் காஞ்சி ஊர்” (அகநா. 96:1-8)

எனும் இளங்கடுங்கோ பாடல் காட்டும் உவமை ஒப்புமை அடிப்படையிலான உள்ளுறை உவமம் ஆகிறது. இக்குறிப்புப் பொருஞக்கு உள்ளே பல படிமங்கள் ஒப்புமை அடிப்படையில் உவமங்களாகி அவையே குறியீடுகளாகின்றன. இதன் அடிப்படையில் பொய்கையானது பரத்தையர் சேரியாகவும், முள்ளுடைப் பிரம்பின் கொடி அதனைச் சூழ்ந்து திரியும் நெஞ்சு

வலிய பாணனாகவும், ஆம்பல் இலை காமஞ்சாலாக் குறுமகளாகவும், அதனைக் கொடி துடக்கியதனைப் பாணன் அவனைத் தலைவனோடு கூட்டியதாகவும் வாடைக்காற்று தலைமகனாகவும், காற்றால் இலை வீங்கியும் சுருங்கியும் கிடப்பதைத் தலைவன் முயங்கிய வழி அவன் களிப்பும் நீங்கியவழி மெலிவும் பெற்றமையும் எனப் பல ஒப்புமைகள் இதனுள் உள்ளன.

ஃபிராய்டியக் குறியீட்டியல் வழியில் இந்த ஒப்புமை நனவிலிக் கூறுகளைத் தெளிவாக்குகிறது. பரததையர் சேரிக்குப் பொய்கை குறியீடாக வருவதில் குழிந்த பொருள் பெண்மையோடு ஒப்புமை உடையதைக் குறிக்கிறது. பொய்கை மீன் தலைவனைக் குறிக்கிறது. இது ஜியத்திற்கிடமின்றி ஆண் குறியைக் குறிக்கும் (SE. XV, P. 155). கள் கலந்த நீர் பருகிய மீனின் செருக்கு பாலின்பத்தில் தினைத்ததைக் குறிக்கிறது. உளப்பகுப்பாய்வுபடி போதை மயக்கம் ஒரு விதத்தில் பாலியல் தொடர்புடையது ஆகும் (SE. VII, P. 215-216). ஆம்பல் இலை இப்பாடலில் குறுமகளைக் குறிக்கிறது. இலை போல் தட்டையான பொருட்கள் பெண் குறியைக் குறித்து நிற்பது உளப்பகுப்பாய்வின் முடிவு (இரவிச்சந்திரன். 2005:573). வாடைக்காற்று வீசுதலால் சுருங்கி விரியும் ஆம்பல் இலை என்பதில் காற்று ஆண்குறியைக் குறித்து நிற்கிறது.

“வாயில் வேண்டிப் புக்க கிழவற்குத் தோழி சொல்லியது” என்னும் துறையில் அமைந்ததாகக் குறிப்பிடப்படும் மினைக்கந்தனாரின் குறுந்தொகைப் பாடலானது,

“வேம்பின் பைங்காய் என் தோழி தரினே
தேம்பூங் கட்டி என்றனிர் இனிய
பாரி பறும்பின் பனிச்சவைத் தெண்ணீர்
தைஇத் திங்கள் தண்ணிய தரினும்
வெய்ய உவர்க்கும் என்றனிர்” (குறுந்.196:1-5)

என்பதில் இடம்பெற்றுள்ள பாலியல் குறியீடானது,
வேப்பங்காய் - முழு ஈடுபாடற்ற புணர்வின்பம்
தேம்பூங்கட்டி எனல் - மன நிறைவடைதல்
பனிச்சவைத் தெண்ணீர் - முழு ஈடுபாடுடன்கூடிய புணர்வின்பம்
உவர்க்கும் எனல் - மனம் நிறைவடையாத தன்மை

களவுக்காலத்தில் தலைவி தனக்குத் தந்த வேப்பங்காயைக் கூட தேம்பூங் கட்டியாகக் கொண்டு மகிழ்ந்த தலைவன், கற்பு வாழ்க்கையின் போது அவன் பறம்பு மலையின் குளிர்ந்த, இனிய நீரைத் தந்தாலும் அந்நீர் உவர்ப்பதாகக் கூறுகின்றான் என்னும் கருத்து, பாடலின் மேல்நிலையில் புலப்படுகிறது. பொதுவாக, களவுக் காலத்தின் / காதலின் போது தலைவி முழுமையான மன ஈடுபாடு கொள்ளாமல், தலைவனின் வன்புறைக்கு உட்பட்டே புணர்வுச் செய்கையில் ஈடுபடுவாள் என்பதும், கற்புக் காலத்தில் எவ்வித அச்சமின்றி முழு விருப்புடன் ஈடுபடுவாள் என்பதும் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது.

“வேரல் வேலிவேர்க் கோட் பலவின்
சாரல் நாட செவ்வியை ஆகுமதி
யார் அஃது அறிந்திசி னோரே - சாரல்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழும் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே” (குறுந். 18)

எனும் கபிலரின் இப்பாடல் தலைவனுக்குத் தோழி கூறியது. அதாவது இரவுக்குறிகண் தலைவியைப் புணர்ந்து செல்லும் தலைமகனைத் தோழி தனியிடத்தே கண்டு தலைவியின் வருத்த நிலை உணர்த்தி, விரைவில் அவனை மனம் செய்து கொள்ளல் வேண்டும் என வற்புறுத்திக் கூறியது. இதன் பனுவல் பொருள் - சிறிய பலாக் கொம்பிலே பெரிய பழம் தூங்கினாற்

போன்று தலைவியின் உயிராகிய சிறிய கொம்பில் காமமாகிய பெரும் பழும் கனிந்து தூங்குகிறது. இச் செவ்வி அறிந்து நீ அக்கனியை நுகர்ந்து இன்புறுவாய். இன்றேல் அக்காம முதிர்ச்சி அவள் உயிருக்கு இறுதியைப் பயக்கும் என்று கூறுகிறாள் தோழி. இதன் பொருண்மையில் உயிர்க்குப் பலாவின் சிறிய கொம்பும் அவ்வுயிரின்கண் தோன்றிக் கனிந்த காமத்திற்கு அக்கொம்பில் கனிந்த பலாக்கனியும் ஒப்புவமைகள் ஆகின்றன. இதைச் சுட்டிக்காட்ட அஃது எனும் சொல் கொண்டு வெளிப்படையாக இன்னொரு பொருளையும் காட்டுகிறாள் தோழி.

இப்பாடலில் மரத்தில் பலாவின் எடை மையமாக உள்ளது. கொஞ்சமாக வளர்ந்து, கிளையே முறியும் அளவுக்குப் பலா முதிர்ந்து விடுவதுண்டு. உள்ப்பகுப்பாய்வு வழியில் இப்படிமத்தை இரு கோணங்களில் அணுகலாம். ஒன்று, நோய் முதிர்ச்சி; மற்றொன்று சமை.

நோய் முதிர்ச்சி என்பது உளப் பகுப்பாய்வு படி குறிப்பிட்ட எண்ணம் அல்லது கருத்தில் உள ஆற்றல் அதிகமாக ஊட்டம் பெறுவதைக் குறிக்கும். பெரும்பாலும் பாதிப்பு (*affect*) எண்ணங்களில் இது நிகழும் (*Laplanche:13-14*). இதன்படி, தலைவி மனம் காம நோயால் பாதிக்கப்பட்டதைப் பாடல் குறிக்கிறது. மற்றொரு கோணமான சமை பாலியல் சமையைக் குறிக்கிறது. பொதுவாக கனவில் / புனைவில் சமை வந்தால் தமது பாலியல் உறுப்புசார் சமையைக் குறிக்கும் (*Dundes:251*). காவடி எடுத்தல், சிலுவை சமத்தல் முதலிய சமய நிகழ்வுகளுக்கு இக்கருத்தே பின்புலமாக உள்ளது. (இரவிச்சந்திரன், 2005:575) இவை குற்றவுணர்வின் வெளிப்பாடுகளாகும். பலா முதிர்ந்து கிளை முறிவதுபோல் காமநோய் மிகுந்து மனமுறிவுக்கு (*frustration*) உள்ளாக நேரிடும் என்று உணர்த்துகிறது. கிளையை முறித்தல் என்பது பாலியல் செயலோடு தொடர்புடையது எனும் குறிப்பும் உள்ளது (*Carvelho neto:66*). ஒரு வேளை இது ஒரு மூர்க்கப் பாலியலைக் குறிக்கலாம் என்பார் ஃபிராய்டு.

இவ்வாறாக மனித உள்ளங்களை அலசிய ஃபிராய்டு மனித உள்ளணர்ச்சிகள் என்று காமத்தையும் (*Sex*), மூர்க்கத்தையும் (*aggression*) காட்டுகிறார். இந்தப் பாலுணர்ச்சியும் மூர்க்க உணர்ச்சியும் நனவிலியின் ஆதிக்க உணர்ச்சிகளாக இருப்பதைச் சுட்டுகிறார் (*SE.XXII.P.96-111*). இதன்படி ஃபிராய்டு கூறும் பாலுணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாக அகலிலக்கியங்கள் அமைகின்றன.

பாலுணர்ச்சியும் மூர்க்கமும் நனவிலியில் அமைந்திருந்தாலும் பாலுணர்ச்சியே முதன்மை எனச் சுட்டுகிறார் ஃபிராய்டு. அதனால் அவரின் பல கோட்பாடுகள் பாலுணர்ச்சி விளக்கங்களாக விளங்குகின்றன. கனவு முதல் கலை வரையிலான மனித உளப் படைப்புகள் அனைத்திலும் பெரும்பான்மை பாலுணர்ச்சி அடிப்படையிலானவை என்பதை ஃபிராய்ட் சான்றுகளுடன் ஆங்காங்கே விளக்குகிறார்.

சங்க இலக்கியங்களில் பாலுணர்ச்சி பின்னணியிலான காதல் பாடல்களாகிய அகப் பாடல்களே மிகுதி. காதல் இது அன்பு வடிவிலானது எனினும் மறைபொருளாகக் காமம் உள்ளது. இதனால் அமுக்கப்பட்ட பாலுணர்ச்சி அன்பென இடப்பெயர்வாகிக் காதலாகிறது. எனவே காதல் என்பது ஒடுக்கத்தின் குறியீடு. அன்பினுள் உட்பொருளாகக் காமம் இருப்பதால், காதல் செய்கைகளில் மறைக்குறிப்புகள் இயல்பாகப் பெற்று அமைகின்றன. படிமம், குறியீடு, உருவகம் எல்லாம் காதல் இலக்கியங்களின் முக்கிய ஆக்கக் கருவிகளாகின்றன. உள்ப்பகுப்பாய்வு நோக்கில் மறைபொருட்கள் எல்லாம் மறைமனமான நனவிலியின் வெளிப்பாடுகளாகும்.

நிறைவாக, பாலியற் செய்திகளைக் கூறக் குறியீட்டைக் கையாளும் வழக்கு சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன. இதன்வழி, இலக்கியப் படைப்பில் குறியீடுகள் விரசநீக்கக் காரணிகளாகவும் செயலாற்றியுள்ளன என்பதை அறியமுடிகிறது.

காதலை இன்பப் புணர்வுக்கான வழியாகப் பெண்டிர் கருதாத நிலைகளையே சங்கப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இயற்கைப் புணர்ச்சி தலைவனைப் பற்றிய அச்சத்தை ஏற்படுத்தினாலும் அதை நாடறி நல்மணமாக்க முயலும் தலைவியையே அகப்பாடல்களில் காண முடிகிறது.

அகப்பாடல்களில் இடம்பெறும் கதைமாந்தர்கள் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டுத் தங்களின் கருத்துகளை வெளிப்படுத்துவதில் குறியீடுகளைக் கையாண்டுள்ளனர். சங்க இலக்கியம் காட்டும் பரத்தையர் கூட பாலுணர்வு மேலீட்டால் பல ஆடவருடன் உறவு கொண்ட செய்திகள் இல்லை. மாறாகத் தலைவன் ஒருவனுடனேயே உறவு கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டவளாகவே காணப்படுகிறான். பரத்தையர் இல்லம் சென்று மீண்ட தலைவனின் மேனியில் நல்லார் மாலையாலடித்த பசும்புண், அவர்தம் மூலை மூழ்கியதால் பெற்ற நறுஞ்சாந்தம். அவர்தம் முத்தங்களால் பதிந்த செவ்வடு ஆகிய அடையாளங்கள் அனைத்துமே குறியீட்டு நோக்கில் புனர்ச்சி நடைபெற்றதனைக் குறிக்கும் பாலியல் செய்திகளாக விளங்குகின்றன. மேலும் அகஇலக்கியங்களில் தலைவன் - தலைவி வருணணையில் இடம்பெறும் பற்குறி, நக்குறி அடையாளங்கள் மெய்யறு புனர்ச்சி நிகழ்ந்தமையைச் சுட்டும் குறியீடுகளே ஆகும்.

ஒரு படைப்பாளன் தனது உள்ளத்து உணர்வுகளை உள்ளபடியே வெளிப்படுத்த இயலாதவாறு புறக்காரணிகள் தடையாகும் நிலையில் அவனுக்குக் குறியீடுகள் பெரிதும் உதவுகின்றன. இவ்வாறாகச் சங்க இலக்கியப் படைப்பில் பாத்திரச்சிதைவைத் தடுத்து, பாத்திர மேன்மையைக் காக்க உதவுவதற்கும், நாகரிகமான வெளிப்பாட்டுக்கு உதவுவதன் மூலம் விரச நீக்கக் காரணியாகச் செயல்படுவதற்கும், இருண்மையாக்க விழைவுக்குத் துணை நிற்பதற்கும் சங்க இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் தனது படைப்புகளில் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி பாலியல் செய்திகளை மறைபொருளாகக் காட்டிச் சங்க இலக்கியத்தையும் அதன்வழித் தமிழையும் தமிழர் பண்பாட்டினையும் மேன்மையுறச் செய்துள்ளனர் என்பது தெளிவு.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அப்துல் காதர், 1987, மீராவின் கனவுகள், அன்னம் (பி) லிட், சிவகங்கை.
2. அப்துல் ரகுமான், 1990, புதுக்கவிதையில் குறியீடு, அன்னம் (பி) லிட், சிவகங்கை.
3. அரங்கராச.ச (அக்கினி புத்திரன்), 1991, தமிழ்ப் புதுக்கவிதை - ஒரு திறனாய்வு, மூன்றாம் உலகப் பதிப்பகம், கோவை.
4. அழகம்மை.கேபி, 2001, சமூக நோக்கில் சங்க மகளிர், அரவிந்த் வெளியீடு, கழனிவாசல், காரைக்குடி.
5. ஆரார், 1982, சிம்பலிசம், அறிவரங்கம் வெளியீடு, திருப்புத்தூர்.
6. ஆவுடையப்பன். எஸ், 1988, குறியீட்டியல், ஆய்வுக்கோவை - 20:4 இ.ப.த மன்றம், அண்ணாமலை நகர்.
7. இரவிச்சந்திரன் தி.கு, 2005, சிக்மண்ட் பிராய்டு : உள்பபகுப்பாய்வு, அறிவியல் அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை.
8. இரவிச்சந்திரன். தி.கு, 2011, தொல்காப்பியமும் ஹிபிராய்டியமும், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை.
9. இளம்பரிதி. மொ, 2006, குறியியல் - ஒரு சங்கப் பார்வை, காவ்யா வெளியீடு, சென்னை - 600 024.
10. எழில்வசந்தன். ஏ, 2010, மருத்துனைக் குறியீடுகள், காவ்யா வெளியீடு, சென்னை.
11. சச்சிதானந்தன்.வை, 1983, மேலை இலக்கியச் சொல்லகராதி Macmillan India Ltd, Madras.
12. சன்முகம்பிள்ளை. மு. (பதி), 1985, குறுந்தொகை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
13. சுந்தரராஜ் ஜோசப். சு, 1987, குறியியல் கோட்பாடுகள் நாட்டார் வழக்காற்றியல் - தொகுதி 1, நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுக் கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி - 7.
14. சோமசுந்தரனார் .பொ.வே, 1965, குறுந்தொகை, கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி.

15. _____ 1970, அகநானூறு, களிற்றியானை நிரை, கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி.
16. _____ 1973, அகநானூறு, மணிமிடை பவளம், கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி.
17. _____ 1973, அகநானூறு, நித்திலக் கோவை, கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி.
18. துரைசாமிப்பிள்ளை. ஓளவை.சு, (உரை), 1957, ஐங்குறுநூறு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர்.
19. நச்சினார்க்கினியர், (உரை), 1969, கலித்தொகை, கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி.
20. நாராயணசாமி ஜயர். பின்னத்தூர். அ, (உரை), 1967, நற்றினை, கழக வெளியீடு, திருநெல்வேலி.
21. பெரிய கருப்பன். இராம, 1978, சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு (இலக்கியக் கொள்கைகள்), மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை.
22. மகாதேவன். கதிர், 1994, இலக்கியக் கலைச்சொல்லாக்கம், ஆய்வுக்கோவை - 25:1, இ.ப.த. மன்றம், புதுச்சேரி.
23. மாதையன். பெ, 2010, சங்க இலக்கியத்தில் குடும்பம், NCBH, சென்னை - 600 098.
24. Cuddon, J.A, 1977, *A Dictionary of literary terms*, Andre Duetsch, London.
25. Dundes, Alan 1980, *Interperting folklore*, Indiana university press , Bloominton and London.
26. Laplanche.J and J.B.partialis 1973, *Language of psychoanalysis*, The Hogarth press and the institute of psycho analysis London.s
27. Preminger,Alex. 1929, *The Encyclopaedia of Americana*, vol.17, American corporation, New York.

புழங்குகருவிகளைக் குழந்தைகட்டு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் குழு.கதிரேசன் கவிதைகள்

முனைவர் ஜெ.ரஞ்சனி

உதவிப் பேராசிரியர், கல்வியியல் துறை

சாஸ்த்ரா பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

இயற்கையின் பேராற்றல் மிகக் இவ்வுலகத்தில் பிறந்தோம், மடிந்தோம் என்றே இவ்வுலகத்தை நாம் கடந்து விட்டபோதும் அறிவை வளர்த்தோம் என்று சொல்லும் அளவிற்கு ஒரு சிலரே இவ்வையகத்தில் அறிவியல் சாதனை படைத்து, இறந்தும் இறக்காமல் வாழ்ந்து வருகின்றனர். பூமியை அறிந்த நாளிலிருந்தே மனிதன் ஒவ்வொன்றையும் தன் அறிவால், அறிவியலைக் கவர்ந்தவனாய், அதனை நோக்கிச் செல்லப் பயணித்தான். "அவனின்றி அசையாது உலகம்" என்ற சான்றோர் பொன்மொழியைக் கூட "அனுவின்றி இயங்காது உலகம்" என மாற்றிவிட்டான். அறிவியலைக் கொண்டு, நாகரிகத்தை மாற்றிக் கொண்டான். குறுகிய காலத்தில் தகவல்தொடர்பு, பொருளாதார பரிமாற்றம், விவசாயம், தொழில்நுட்பம் இப்படிப் பற்பல சாதனைகளைப் படைத்து, இன்று கடவுள் துகள் எனும் ஹிக்ஸ்போசான் துகள்களை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறான்.

குழந்தைப் பருவத்தில், அறிவியல் அவர்களின் சின்னங்களிறு மூளைக்குள்ளும் புகுந்து எண்ணற்ற புதிய சிந்தனைகளை உருவாக்கி விடுகின்றது. அந்த மழுமைச் செலவங்களிடத்தே ஆர்வம் பெருகி வருவதைத் தொடர்ந்து, அறிவியல் செய்திகளை உள்ளடக்கிப் பல்வேறு குழந்தை இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்றன. அவ்வகையில், குழந்தைக் கவிஞர் குழு.கதிரேசன் அவர்களின் குழந்தை இலக்கியப் பாடல்களில் காணலாகும் அறிவியல் செய்திகளை இனங்காணப்தாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

அறிவியல்

ஒரு காலத்தில் அறிவைக் குறிப்பிடப் பயன்பட்ட, இந்த "சென்ஸ்" என்ற சொல் லத்தின் சொல்லிலிருந்து "சையின்ஷியா" என்றே பிறந்ததாகும். இதன் பொருள் அறிவியல் என்று நம்மால் அறியப்பட்டது.

அறிவியல் அறிஞர்கள்

அன்று நிலவைப் பார்த்து ஆச்சர்யப்பட்ட மனிதன் பின்பு அதை ஆராய்ந்தான்: அருகில் சென்றான்: அடியெடுத்து வைத்தான்: முடிவு கொண்டுள்ளான். இப்படி அறிவியல் திறனை வளர்த்த எத்தனையோ மாமேதைகள் அவ்வப்போது தம் திறமையை நிருபிக்கத் தயங்கியதில்லை. 1930இல் இயற்பியலுக்கான நோபல் பரிசு பெற்ற சர். சி. வி. இராமன் அவர்கள், 1928இல் ரூபாய் 200/- செலவில் "ஸ்பெக்ட்ராஸ் கோபி" என்ற கருவியைக் கண்டுபிடித்தார். இப்பாரதநாட்டில் பிறந்த அந்த மேதை 1948இல் இராமன் இயற்பியல் மையத்தைத் தொடங்கினார். 1954இல் அவருக்குப் பாரத ரத்னா விருது வழங்கப்பட்டது.

இம்மண்ணின் மைந்தர், தாய்மொழியாம் தமிழிலேயே பயின்று அறிவியல் துறையில் சாதனை படைத்து, அண்டை நாடுகளைத் தாய்நாட்டின்மீது பார்வையைச் செலுத்தவைத்த டாக்டர் A.P.J. அப்துல்கலாம் சிறுவயதிலேயே "தண்ணீரில் நீர்க்குமிழி ஏன் வருகிறது?" என்று அவர் எழுப்பிய முதல் கேள்வி. அறிவியல் அவரின் மூளையைத் தட்டிவிட்டது. தலைக்கு மேல் செல்லும் விமானமும், எட்டாத் தூரம் உள்ள ஆகாயமும், அவரை மேல்நோக்கிப் பார்க்க வைத்தது. அதன் விளைவுதான் பாரதத்தாய்க்கு ஒரு விஞ்ஞானி கிடைத்தார். குழந்தைப் பருவமும் குறும்புச் சிரிப்பும் கலாம் அவர்களுக்குப் பிடித்த குதூகலமாகும். அறிவியல் திறனை மழுலைப் பருவத்திலேயே பள்ளியில் ஆசிரியர் மூலமாக வளர்த்துக் கொண்டார். மாணவர்களிடத்தே அன்பு கொண்டார், ஆசிரியரானார், அறிவை வளர்த்தார். இந்திய இராணுவத்தில் திட்ட இயக்குநராகப் பணியாற்றினார். "திரிகுல், அக்னி, பிருத்வீ, நாக், ஆகாஷ்" போன்ற ஏவுகணைகளைப் பற்றி மாணவர்களிடத்தே கூறினார். 2002 முதல் 2007 வரை

இந்திய குடியரசுப் பணியில் இருந்தபோதும் தன்னம்பிக்கை, ஒழுக்கம், கல்வி, தேசப்பற்று என்பன போன்ற நல்நெறிகளைச் சிறுவர்கள் மற்றும் மாணவர்களிடத்தே பகிர்ந்து கொண்டே இருந்தார். இம்மண்ணில் விளைந்த மாமனிதன், எடுத்த மூலதனம் அறிவியலே. அந்த அறிவியலைக் கவிஞர் குழ். கதிரேசன் அவர்கள் தம் பாடல்களில் பதிய வைத்து நம் மழலைகளுக்கு உணவாக ஊட்டி விளையாடும் தனமைகளை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கவிஞர் குழ். கதிரேசனின் அறிவியல் பார்வை

"கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை" (குறள்-400)

கல்விதான் உயர்ந்த செல்வம் என்ற வளர்ந்துவரின் கருத்துக்கு ஏற்ப குழ்.கதிரேசன் அவர்கள் சிறுவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் அவர்களின் எதிர்காலம் மேன்மை பெறவும் சிறுவர்களின் மனத்தில் அறிவு, ஒழுக்கம், நல்ல சிந்தனை ஆகியவை பசுமரத்தாணிபோல் பதிய வேண்டும் என்பதற்காகவும், நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், சிறுவர்களுக்கான பாடல்களை எழுதி வருகிறார். மனித முயற்சியால் உருவாக்கப்படும் பொருள்கள் செயற்கைப் பொருள்களாகும். மனிதன் தன் தேவையைக் கருதி அவ்வப்போது புதிய புதிய பொருள்களைப் படைத்துப் பயன் பெறுகிறான். கப்பல், மின்சார ரயில், தொலைக்காட்சி, மோட்டார் சைக்கிள், கணிப்பொறி, கடிகாரம், ஆட்டோ, தொலைபேசி, செய்தித்தாள், புகைவண்டி, நூலகம், நாட்காட்டி முதலிய அறிவியலால் விளைந்த அற்புதப் பொருள்கள் பற்றிக் கவிஞர் குழ்.கதிரேசன் பல பாடல்களைப் புணந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொலைக்காட்சி

தொலைக்காட்சி உலகச் செய்திகளை அறிய உதவும் சாதனம் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு கவிஞர் தம் பாடலில்,

"உலக நடப்பை ஒரு நொடியில்
வீட்டிலிருந்து பார்க்கலாம்
தமது அறிவைப் படிப்படியாய்
நானும் இதனால் வளர்க்கலாம்
பல மொழியில் திரைப்படங்கள்
பார்த்து நாமும் மகிழலாம்"²⁰

என்று குறிப்பிடுகிறார். சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை அனைவரும் தொலைக்காட்சியைக் கண்டு நாட்டில் நடக்கும் செய்திகளை வீட்டில் இருந்தபடியே அறிவர். சிறுவர்களுக்கான குழந்தைப் பருவ நாடகம், சிறுவர்களுக்கான கதைகள், பறவை, விலங்கு, இயற்கை, மற்றும் செயற்கை பற்றிய செய்திகள், பல மொழிகளில் திரைப்படங்கள், பொது அறிவு, நாட்டில் நடக்கும் நடப்பு நிகழ்வுகள், பழங்கால வரலாற்று நாடகங்கள் ஆகியவற்றை உடனுக்குடன் கண்டுணரப் பயன்படும் தொலைக்காட்சியின் சிறப்பினைக் கவிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தொலைபேசி

உலகச் செய்திகளை நாம் இருந்த இடத்திலிருந்தே உடனுக்குடன் ஒரு நிமிடத்தில் தெரியப்படுத்தலாம். இத்தகைய தொலைபேசியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் கவிஞர்,

"கிரிங் கிரிங் கிரிங் கிரிங் தொலைபேசி
கூவி என்னை அழைத்திடும்,
காதில் வைப்பேன் தொலைபேசி
ஹலோ என்றே சொல்லிடும்"²¹

என்று பாடுகிறார். ஒரு சிறுவன் தொலைபேசி மனி ஒலித்ததைப் பார்த்து, காதில் எடுத்து வைத்துப் பேசுவதாகவும், தொலைவில் கண்ணுக்கு எட்டாத தூரத்தில் இருப்பவர், தொலைபேசியில் பேசுவதை எண்ணுவதாகவும், தொலைபேசியின் அவசியத்தையும், அறிவியலின் வளர்ச்சியையும் கவிஞர் குழ்.கதிரேசன்

²⁰ குழ். கதிரேசன், பள்ளிக்கூட வெள்ளாடு. பக்-51

²¹ குழ். கதிரேசன், மழலைப் பூக்கள். பக்-7

பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொலைபேசி என்பது அனைத்துச் செயல்களுக்கும் அவசியமான ஒரு கருவியாகச் செயல்படுகிறது. சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை அனைவரும் பயன்படுத்தக் கூடிய சாதனமாகத் திகழ்கிறது. தொலைபேசி இல்லையென்றால் நாட்டில் எந்தப் பணியும் சீராகச் செயல்படாது என்ற நிலைக்கு வளர்ந்துள்ளது. 2016 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மற்றும் திசம்பர் திங்களில் வடகிழக்குப் பருவமழை, தமிழ் மாநிலத்தில் சென்னை உள்பட கடலோரப் பகுதியில் பெரும்பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. அப்போது ஏராளமான பொருட்கள் பாதிப்படைந்தன. தொலைபேசி மற்றும் இணையம் இயங்காமல் மக்களுக்குப் பெரும்பாதிப்பைத் தந்தன.

கணிப்பொறி

இன்று எல்லா இடங்களையும் கணிப்பொறி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுள்ளது. அறிவியலால் விளைந்த ஒன்றே கணிப்பொறி. வாணிபம் செய்யவும், படம் வரையவும், பள்ளி மற்றும் கல்லூரித் தேர்விற்கான பாடப்புத்தகங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கும், தரவுகளைப் பதிவேற்றவும் பதிவிறக்கவும், வெளியூர்ப் பயணம் செய்வதற்கு முன்பதிவு செய்யவும், உலகில் உள்ள அனைத்துப் பகுதிகளைக் கண்டறியவும், விண்ணனில் ஏவுகணை உள்ள இடத்தைத் தெரிவிக்கவும், எல்லா விவரங்களையும் மறக்காமல் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு, கேட்கும்போது எழுத்து வடிவில் கொடுக்கும் அரும்பணியைச் செய்வது கணினி. இப்படிப் பல நிலைகளில் கணிப்பொறி பயன்படுவதைக் கவிஞர் தம் பாடலில்,

"கணிப்பொறி எங்கும் கணிப்பொறி

കന്നക്കിടുവതിലേ പുലിപ്പൊറി

படமும் வரைந்து காட்டுமாம்

പാട്ടുക്കു ഇച്ചയെക്ക് കൂട്ടുമാമ്പ്

രവுക്കண്ണ വാൺത്തില്

இருக்குமிடம் சொல்லுமாம்

മறക്കാമല് നാമ് ചൊല്ലതെ

மனக்கில் வருந்திக் கொள்ளுமா?"²²

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இப்படிப் பல நிலைகளில் கணிப்பொறி நாட்டின் வளர்ச்சிக்காகவும், மக்களின் மேம்பாட்டிற்காகவும், பயன்படுவதாக அறிவியலின் முன்னேற்றத்தினைக் கவிஞர் குழு.கதிரேசன் பாடல் புனைந்துள்ளார்.

மின்சார ரயில்

மின்சார ரயில் மின்னல் வேகம் ஒடும், இரவு பகல் எப்போதும் மனிதரைச் சுமந்து செல்லும், கண் இமைக்கும் நேரத்தில் காற்றாய்ப் பறந்து செல்லும், குறித்த நேரத்தில் சென்றுவிடும் என்பதைக் கவிஞர்,

"மின்சாரத்தில் தொடர் வண்டி

മിൻ്നൽ പോല ഇടുക്കേ,

கண்ணை இமைக்கும் நேரத்தில்

காற்றாய்ப் பறந்து போகுதே"²

என்கிறார்.

ಮೊಟ್ಟಾರ್ ಶಕ್ಕಿಲ್ಲ

நாம் செல்ல வேண்டிய இடத்திற்குக் குறித்த நேரத்தில் சென்று சேர்ந்துவிடலாம். இருவர் மட்டுமே பயணம் செய்ய வேண்டும். அதிவேகமாக சென்றால் ஆபத்தில் முடியும். எல்லா வண்டிகளையும் முந்திச் செல்லும். சிறுவர்கள் பயணம் செய்யும்போது வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு செல்வர். எரிபொருளைப் பெறுவதற்கில் வாங்கிக் குடிக்கும். கிராமங்களில் பேருந்து வசதி குறைவாக உள்ள

²² குழ். கதிரேசன், சிரிக்கும் மழலை. பக்-20

²³ கும். கதிரேசன், சிரிக்கும் மழலை.பக்-5

இடங்களில் மிகவும் பயன்படுகின்றன. இத்தகைய மோட்டார் சைக்கிளின் சிறப்பினைக் கவிஞர் தம் பாடலில்

"வயிறு நிறையப் பெட்ரோலை
வாங்கி வாங்கிக் குடிக்குமாம்,
விரைவாய்ச் சென்றால் மீட்டர்முள்
வேகம் கண்டு துடிக்குமாம்"²⁴

என்று குறிப்பிடுகிறார். இன்று மோட்டார்சைக்கிள்கள் பெருமளவில் பெருகியுள்ளன. இதன் பயனை அனைவரும் அறிவர். போக்குவரத்து வாகன நெருக்கடியில் குறுக்கு வழியிலும், சிறு சாலைகளிலும், வளைவுகளிலும் புகுந்து செல்வதற்கு எளிமையாக இருக்கும். பெருநகரத்திற்குள்ளாரும், கிராமத்திற்குள்ளாரும் வாழும் மக்களுக்கு மோட்டார் சைக்கிளே சிறந்தது என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு தான் கண்டறிந்ததைக் கவிஞர் குழ.கதிரேசன் பாடல் புனைந்துள்ளார்.

முடிவுரை

நாட்டின் வளர்ச்சிக்காகவும், சிறுவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், உலகம் விரைவாகச் செயல்படவும், மக்களின் வாழ்க்கைத் தேவைக்காகவும், அறிவியல் அவசியம் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, கவிஞர் குழ.கதிரேசன் அவர்கள் சிறுவர்களுக்கு அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளை அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் பாடல் எழுதி வருகிறார்.

²⁴ குழ. கதிரேசன், சிரிக்கும் மழலை.பக்-5

கலித்தொகையில் நகைமெய்ப்பாடுகள் - அறிமுக நோக்கு

முனைவர் ப.சுதா

தென்னமநாடு (அ), ஓரத்தநாடு (வ)

தஞ்சாவூர்-614625

மின்னஞ்சல்:semmozhitamil84@gmail.com

அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்மொழியின் தனிச்சிறப்பே அதில் அமைந்துள்ள பொருள் இலக்கணமாகும். அப்பொருளிலக்கணத்தில் இடம்பெறும் அகம், புறம் என்னும் இருதினைக்கட்டமைப்புக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவ்வகவாழ்வுக்கும் புறவாழ்வுக்கும் பொதுவான மெய்ப்பாடுகளுள் ஒன்றான நகை என்னும் மெய்ப்பாடு கலித்தொகையில் எவ்வாறு இடம்பெற்றுள்ளது என்பதைக் காண்பதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

மெய்ப்பாடு - விளக்கம்

மெய்ப்பாடு என்பது மெய்யின்கண் தோன்றும் மாறுபாடுகள் அல்லது உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகள் எனலாம். இளம்பூரணர், “மெய்யின்கண் தோன்றுதலின் மெய்ப்பாடாயிற்று” என்கிறார். பேராசிரியர், “உலகத்தார் உள்ள நிகழ்ச்சி ஆண்டு நிகழ்ந்தவாறே புறத்தார்க்கும் புலப்படுவதோ நாற்றான் வெளிப்படுதல்” என்கிறார். தொல்காப்பியர் நகை, அழகை, இளிவரல், மருட்கை, அச்சம், பெருமிதம், வெகுளி, உவகை என்ற எட்டு மெய்ப்பாடுகளை அடிப்படை மெய்ப்பாடுகளாகக் கூறுகிறார். இதனை,

“நகையே அழகை இளிவரல் மருட்கை
அச்சம் பெருமிதம் வெகுளி உவகையென்

றப்பாலெட்டாம் மெய்ப்பா டென்ப” (தொல்.பொருள்-247)

என்னும் நூற்பாவின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. அவரே, இந்த எட்டு மெய்ப்பாடுகளும் எங்கெங்குத் தோன்றும் என்பதைத் தனித்தனியாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது மனித உடலசைவு மொழிகள் பல்வேறு வகையினதாக மனிதனிடத்தே பரிணமிக்கின்றன. இந்தப் பரிணமித்தலை வகைப்படுத்தி அதனை மானுட அறிவியலாகத் தொல்காப்பியர் தந்துள்ளார்.

நகை

“இடுக்கண் வருங்கால் நகுக” என்றார் வள்ளுவர். மனிதர்கள் பொன்நகையினால் தங்கள் முகங்களை அலங்கரிப்பதைக் காட்டிலும் புன்னகையினால் அலங்கரித்தல் சிறந்தது. “வாய்விட்டுச் சிரித்தால் நோய்விட்டுப் போகும் என்பது முதுமொழி. பரபரப்பான இன்றைய வாழ்க்கைச் சூழலில் மனிதர்க்கு எல்லாவற்றிற்கும் நேரம் இருக்கிறது. ஆனால், சிரிப்பதற்கு மட்டும் நேரமில்லை. அதன் விளைவு மன இறுக்கம், இரத்த அழுத்தம், சர்க்கரை நோய் முதலான நோய்கள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்றன.

தொல்காப்பியர் சிரிப்பின் முக்கியத்துவத்தைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே உணர்ந்து நகை என்றவொரு மெய்ப்பாட்டை அமைத்துள்ளார். நகையானது எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மட்டன் என்ற நான்கு நிலைக்களான்களைக் காரணமாகக் கொண்டு வருவதனை,

“எள்ளல் இளமை பேதைமை மட்டனென்று
உள்ளப் பட்ட நகைநான் கென்ப” (தொல்.பொருள்-248)

என்னும் நூற்பாவின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. நகை என்பதற்குப் பேராசிரியர், நகை என்பது சிரிப்பு. அது முறுவலித்து நகுதலும், அளவே சிரித்தலும், பெருகச் சிரித்தலும் என மூன்று வகைப்படும்” என்று விளக்கம் தருகிறார்.

எள்ளல்

எள்ளல் என்பது என்னி நகையாடுவது ஆகும். இதனைக் கேவிமொழி என்றும் கூறுவதுண்டு. இது பிறரைப் புண்படுத்தாத வண்ணம் விளையாட்டாகக் கூறப்படுவதாகும். பிறரது செயலைக் கண்டு எள்ளும்போது பிறரால் எள்ளப்பட்ட வழியும் நகை பிறக்கும். இளம்பூரணர், “எள்ளல் என்பது நகைப்படு பொருள் கண்டதன் வழி முறுவலோடு வரும். மகிழ்ச்சிப் பொருள் எள்ளல் காரணமாக வரும்” என்கிறார்.

தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கண்டு தலைவி என்னி நகையாடுவதை,

“இனிப்புணர்ந்த ஏழில்நல்லார்ஜிலங்கெயிறுஉறாஅலின்

நனிச்சிவந்த வடுக்காட்டி நாணின்றி வரின்எல்லா” (மருதக் 2:14-15)

என்னும் கலித்தொகைப் பாடலடிகளின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இனிதாக்கக் கூடிய அழகினையுடைய பரத்தையரின் பற்கள் பதிந்த சிவந்த வடுக்களைக் காட்டி நாணமின்றியே வருவான் எனத் தலைவனின் தீய ஒழுக்கத்தை என்னி நகையாடுவதன் மூலம் தலைவிக்கு எள்ளல் காரணமாக நகை தோன்றுகின்றது.

தலைவனது பரத்தமை ஒழுக்கத்திற்குத் துணைபோகும் பாணைநத் தலைவி என்னி நகையாடுவதை,

“சேரியாற் சென்றுநீ சேர்ந்ததில் வினாயினன்

தேரொடு திரிதரும் பாகனைப் பழிப்பேமோ”(மருதக் 3:16-17)

என்னும் கலித்தொகை பாடலின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இதில், பரத்தையர் இருக்கும் சேரியிலே சென்று ஓவ்வொரு வீடாகப் போய், நீ இருக்கும் இடம் தெரியாமல் கேட்டுக்கேட்டுத் தேரோடு திரியும் உன்னுடைய பாகனைக் கண்ட நாங்கள் குறை கூறுவோமோ? எனத் தலைவி தலைவனிடம் கூறுவதன் மூலம் தலைவிக்கு எள்ளல் காரணமாக நகை வெளிப்படுகின்றது. இதுபோல்,

“நகைஆ கின்றே தோழி நெருநல்
மணிகண் டன்ன துணிகயம் துளங்க
இரும்புறியன் றன்ன கருங்கோட்டு ஏருமை
ஆம்பல் மெல்அடை கிழிய, குவளைக்
கூம்புவிடு பல்மலர் மாந்தி கரைய
காஞ்சி நுண்தாது சர்ம்புறத்து உறைப்ப
மெல்லிடு கவுள அய்குநிலை புகுதரும்
கண்துறை ஊரன் திண்தார் அகலம்
வதுவை நாள் அணிப் புதுவோர்ப் புணரிய
பரிவோடு வருஉம் பாணன் தெருவில்
புனிற்றாப் பாய்ந்தெனக் கலங்கி யாழ்திட்டு
எம்மனைப் புகுதந்தோனே, அது கண்டு
மெய்ம் மலி உவகை மறையினென் எதிர்சென்று
இம்மனை அன்று அஃது உம்மனை என்ற

என்னும் தன்னும் நோக்கி

மம்மர் நெஞ்சினோன் தொழுதுநின் றது/வே”(அகம்.56)

என்னும் அகநானுற்றுப் பாடலில், தலைவி, நேற்றுத் தலைவனைத் தேடிவந்த பாணனால் எனக்குக் குறையாத நகைப்பு ஏற்பட்டது. எவ்வாறென்றால் தெளிந்த குளம் கலங்கக் கரிய பெரிய கொம்பையுடைய ஏருமை மாடு நீரில் இறங்கி ஆம்பலின் இலைகளைக் கிழித்து, குவளை மலர்களைத் தின்று குளக்கரையில் உள்ள காஞ்சிப் பூக்களின் மகரந்தத்தைப் பெற்று அசைந்தாடி, கொட்டிலுக்கு வந்து சேர்கின்ற நீர்த்துறை ஊரானாகிய தலைவனைப் பரததையுடன் சேர்க்க விரும்பி வந்தான் பாணன். வந்தவன் சமீபத்தில் கண்று ஈன்ற பகு, தன்னை நோக்கிப் பாய்ந்ததால் கலக்கமுற்றுப் பயந்து யாழினைக் கீழே போட்டு அச்சத்துடன் நம் வீட்டில் புகுந்தான். அதைப் பார்த்து மனத்துள் மகிழ்ந்த நான், அவன்முன் சென்று, உன் இல்லம் இதுவன்று என்று கூறினேன். மயங்கிய நெஞ்சை உடையவனாய் என்னையும் தன்னையும் நோக்கித் தொழுது நின்றான். அந்நிலையை நினைத்தால் எனக்கு நகை தோன்றுகிறது என்கிறான். இதில் தலைவிக்கு எள்ளல் காரணமாக நகை தோன்றியதை அறியமுடிகின்றது.

இளமை

இளமை என்பது குழந்தைத் தன்மையாகும். அக்குழந்தை கூறும் மழலைப் பேச்சைக் கேட்கும் போது கண்டிப்பாக நகை தோன்றும். பேச்சு மட்டுமல்லாமல் அது செய்யும் குறும்புத்தனமும் நகையை உண்டாக்கும். குழந்தையின் மழலைகாரணமாக இன்பம் உண்டாவதை வன்றாவர்,

“குழலினிது யாழினிது என்பர்தம் மக்கள்

மழலைச் சொல்கேளாதவர்” (குறள்.66)

என்னும் குறளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இளமை என்பதற்கு இளம்பூரணர், “குழவி கூறும் மழலைச் சொல்லும், இளமைப் பொருளாயிற்று” என்று விளக்கம் தருகிறார். புதல்வனின் இளமை காரணமாக நகை தோன்றுவதை,

“திறனல்ல யாங்கழற யாரை நாடும்இம்

மகன் பெற்ற மகன்” (மருதக்.21:26-27)

என்னும் கலித்தொகைப் பாடலடிகளின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இதில்தலைவன் வந்ததை அறியாமல் புதல்வனை நோக்கி, உன்னுடைய தந்தையைப் போல் திறனல்லாத செயல்களைச் செய்யாதே என்று சொல்ல, மகன் தன்னுடைய தாயை நோக்கிச் சிரிக்கின்றான். இதன் மூலம் இளமை காரணமாக நகை தோன்றுவதை அறிய முடிகின்றது. இதுபோல்,

“உண்டுமகிழ் தட்ட மழலை நாலின்

பழஞ் செருக்காளர் தழங்கு குரல் தோன்ற” (மதுரைக்.668-669)

என்னும் மதுரைக்காஞ்சிப் பாடலடிகளில் கள்ளை உண்டவர்கள் களிப்பினைத் தம்மிடத்தே இருக்கச் செய்ய மேன்மேலும் கள்ளை உண்டனர். ஆகையால் மழலை ஓலிபோல் வார்த்தைகளைப் பேசினர் எனக் கூறுவதன் மூலம் இளமை காரணமாக நகை தோன்றுவதை அறியமுடிகின்றது

பேதைமை

பேதைமை என்பது அறிவில்லாமல்செய்யும் செயல் ஆகும். இதனை அறிவின்மை என்றும் கூறுவர். பொதுவாகக் கூறின் வாழ்க்கையின் இன்றியமையாது அறிய வேண்டியவற்றை அறியாதிருக்கல் ஆகும். பேதைமை என்பதற்கு இளம்பூரணர்,

“கேட்டதனையுட்துணராது மெய்யாகக்கோடல் என்கிறார். பேராசிரியர், “பேதைமை என்பது

அறிவின்மை” என்கிறார். தலைவன் உண்மையான செல்வம் பொருள்தான் என்று கூறுவதன் மூலம் தலைவனது பேதைமை காரணமாகத் தோழிக்கு நகை தோன்றுவதை,

“பொருள் அல்லால் பொருளும் உண்டோ? என, யாழ்நின்

மருளிகொள் மட நோக்கம் மயக்கப்பட்டு அயர்த்தாயோ?” (பாலைக்.13:10-11)

என்னும் கலித்தொகைப் பாடலடிகளின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. தோழி தலைவனை நோக்கிப் பொருளே உண்மையான செல்வம் என்றும் வேறு செல்வம் இல்லையென்றும் அறியாமையில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் உன் அறிவு, உன்னை மயக்க, அதன் வலையில் அகப்பட்டு நீ அன்பை மறந்து விட்டாயோ? என்பதன் மூலம் தலைவனின் பேதைமை காரணமாகத் தோழிக்கு நகை தோன்றுகின்றது.

மடன்

மடன் என்பது எதைக் கூறினாலும் எளிதில் நம்புவது ஆகும். பிறர் சொல்லுவதை அறிந்து கொண்டாலும், தான் அறிந்ததைப் பிறருக்கு விளங்கக் கூறத் தெரியாததாகும். எது கூறினாலும் ஆராய்ந்து பார்க்காமல் அப்படியே நம்பி விடுவதே மடமையாகும். மடன் என்பதற்கு இளம்பூரணர், “பொருண்மை யறியாது திரியக்கோடல்” என்கிறார் சோமசுந்தரபாரதியார், “மடம்-ஏழ்மை அதாவது ஆராயாது, ஜியறாது நம்புமியல்பு” என்கிறார்.

தலைவி தலைவனின் மடமைத் தன்மையைத் தோழியிடம் கூறி நகையாடுவதை, வதுவை யயர்வாரைக் கண்டு மதியறியா

ஏழழையை யென்றகல நக்குவந்துச்சாய்ந்தே” (முல்லைக்.14 :4-5)

என்னும் கலித்தொகைப் பாடலடிகளின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இதில், உன் காதலியையாருக்கோ மணம் செய்து கொடுக்கப் போவதை அறியமுடியாத நிலையில் உள்ளாயோ? அந்த திருமணத்தைத் தடுத்து, அவளை மணந்து கொள்ளும் வழியை அறியாத அறிவற்றவனாய், சோழையாய் உள்ளாயோ? என்று தலைவனைக் கண்டு நகையாடிவிட்டு வா எனத் தலைவி தோழியிடம் கூறுவதன் மூலம் தலைவனின் மடமையால் தலைவிக்கு நகை தோன்றுவதை அறியமுடிகின்றது.

முடிவுரை

தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலில் மாந்தரின் மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகளைத் தொல்காப்பியர் மிகத் துல்லியமாகவும் நுட்பமாகவும் விளக்கியுள்ளார். மெய்ப்பாடு என்பது மெய்யின்கண் தோன்றல், பொருட்புலப்பாடு வெளிப்படுத்தல் போன்ற பொருட்கள் உரையாசிரியர்களின் வாயிலாக வெளிப்படுகின்றன. இத்தகைய மெய்ப்பாடுகளுள் ஒன்றான நகை மெய்ப்பாட்டைக் கலித்தொகைப்பாக்களில்பார்க்கும்போது புலவரின் அறிவுநுட்பம் புலப்படுகின்றது. மேலும், மெய்ப்பாட்டுக் கூறுகளை உள்ளடக்கி வாசகர்க்கு மெய்ப்பாட்டுணர்வைத் தோற்றுவிப்பனவே இலக்கியங்கள் எனும் கருத்துப் பெறப்படுகின்றது.

பார்வை நூல்கள்

- கந்தையா ந.சி.(உரை.), 2008, செவ்விலக்கியக் கருவுலம்-அகநானூறு, தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, சென்னை.
- ... (உரை.), 2008, செவ்விலக்கியக் கருவுலம்-பத்துப்பாட்டு, தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, சென்னை.
- கௌமாரீஸ்வரி(பதி.), 2002, திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை.
-(பதி.), 2010, தொல்காப்பியம் - இளம்பூரணர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை

- சுந்தரமூர்த்தி கு.(பதி.), 2012, தொல்காப்பியம் பொருள்திகாரம் - பேராசிரியர் உரை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்.
- சுப்பிரமணியன்.ச.வே.,2009, தொல்காப்பியம்-மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளக்கோவை, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
- சோமசுந்தர பாரதியார்(உரை.),1975, தொல்காப்பியப் பொருட்படலம் புத்துரை - மெய்ப்பாட்டியல், நாவலர் புத்தக நிலையம், மதுரை.
- மணியன் இரா.(உரை.), 2010, கலித்தொகைக் காட்சிகள், கவின்மதி பதிப்பகம், சென்னை.

புலம்பெயர்வால் நேரும் பண்பாட்டு அடையாள இழப்புகள் (சமீ மக்களை முன்வைத்து)

க. மோகனப்பிரியா

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்)

க. வெ. ரா. கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி - 23.

புலம்பெயர்வு காரணமாக ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டு அடையாளம் எவ்வாறு புலம்பெயரும் மக்களால் தம் கண்முன்னே இழப்புக்கு உள்ளாகின்றது என்பதைப் புலம்பெயர் ஈழத்தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை நிகழ்வு கொண்டு அடையாளப்படுத்துகின்றது இக்கட்டுரை.

புலம்பெயர்வு

மனிதன் தனக்கு நேரும் பணிவாய்ப்பு மற்றும் தவிர்க்க இயலாத காரணங்களால் தான் வாழும் புலத்திலிருந்து (இடம்) வேறு ஒரு புலத்திற்குப் பெயர்ந்து செல்லுதலைப் புலம்பெயர்வு என்று அழைக்கின்றோம். இப்புலம்பெயர்வானது பெரும்பான்மையாக

- பொருளாதார ஆதாரமின்மை
- இயற்கைச் சீற்றங்கள்
- அரசியல் காரணங்கள் (மதம், சாதிக் கட்டுப்பாடுகள்)
- படையெடுப்புக்கள்
- சொந்த விருப்பு
- பண்பாட்டு ஈர்ப்பு

என்பன போன்ற பல காரணங்களால் நிகழ்கின்றது. ஆனால் மேற்கூறிய காரணங்களால் மட்டுமின்றி, புலம்பெயர்தல் என்பது சில நாடுகளில் மக்களின் மேல் கட்டாயமாய்த் திணிக்கப்படுவதும் உண்டு.

அகதிகள்

கட்டாயத் திணிப்பு நடத்தப்படும் நாடுகளில் முக்கிய இடம் வகிக்கும் நாடு என்று இலங்கையைக் குறிப்பிடலாம். இலங்கையைப் பொறுத்தவரை 1948இல் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து விடுதலை பெற்றது. அன்றிலிருந்தே தமிழர் சிங்களவர் போராட்டமும் துளிர்க்கத் துவங்கியது. அந்தப் போராட்டம் 1983-ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் உள்நாட்டுப் போராக மாறியது. இப்போரின் காரணமாக ஈழத்தமிழர் பலர் ஈழத்தை விட்டு வெளியேறி இந்தியா, அமெரிக்கா, கனடா, ஆஸ்திரேலியா உள்ளிட்ட பல நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர் வேண்டிய நிலை உருவானது. ஏறத்தாழ ஈழத் தமிழரில் மூன்றில் ஒரு பங்கினர் ஈழத்தை விட்டு வெளியேறிப் பிறநாடுகளில் வாழ்கின்றனர். 8,00000க்கும் மேற்பட்ட எண்ணிக்கையினர் வெளிநாடுகளில் வாழ்வதாக “�ழத் தமிழ்மக்கள்” எனும் விக்கிப்பீடியா வலைப்பதிவு தெரிவிக்கின்றது.

கனடா	-	300,000 (2007)
ஐக்கிய இராஜ்ஜியம்	-	120,000 (2007)
இந்தியா	-	100,000 (2005)
ஜெர்மனி	-	60,000 (2008)
பிரான்ஸ்	-	50,000 (2008)
ஆஸ்திரேலியா	-	50,000 (2007)
சுவிட்சர்லாந்து	-	50,000 (2008)

மலேசியா	-	20,000 (2008)
நார்வே	-	10,000 (2000)
டென்மார்க்	-	9,000 (2003)

என்று புலம்பெயர் தமிழ்மீ மக்களின் எண்ணிக்கை சுட்டப்படுகின்றது. எண்ணிக்கை எத்தனையாய் இருப்பினும், ஈழத்தில் ஒன்றாய் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள், இன்று உலகம் முழுவதும் சிதறுண்டு, நியூசிலாந்திலிருந்து கணடா வரை பல்வேறு நாடுகளில் வாழ்வதற்குச் சிங்களவரின் அரசியல் நிலை அடிப்படைக் காரணமாப் அமைகின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

பலர் உண்மையான விருப்பமின்றிக் கட்டாயத்தினால் ஈழத்தை விட்டு வெளியேறி அந்திய நாடுகளில் வாழ வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர். இவ்வாறு, விரும்பியோ விரும்பாமலோ வெளியேறிய தமிழர், தாம் புலம்பெயர்ந்த புதிய நாடுகளில் பல புதிய சவால்களை எதிர்நோக்க வேண்டி வந்தது. இதற்கு முன்னர் அனுபவித்தறியாத குளிர், இனவேறி, முன்னர் அறிந்திராத மொழி, வேற்றுப் பண்பாடு என்பன போன்ற பல இடர்ப்பாடுகள் இருப்பினும், அவர்கள் மத்தியில் இருக்கின்ற பெரியதொரு பிரச்சினை தம் இனக்குழுவிற்குப் புதிய நாட்டினர் கொடுத்த அகதிகள் எனும் பெயரேயாகும்.

தான் அல்லது தாங்கள் இதுநாள்வரை வசித்த, நேசித்த மண்ணை விட்டுப் பிரிந்து, ஏறத்தாழ தங்களின் மன்னுயரிமையை இழந்து, அந்திய நாட்டிற்குள் புகும் நிலையில், தாங்கள் தாங்கி நிற்கும் பெயர் ஏற்படுத்தும் மன அழுத்தத்தை ஈழக்கவிஞர் காசி ஆனந்தன் கூறுகையில்,

நான்
குடியிருக்கும்
வீடே
வாடகை வீடு
என்கிறாய்
பெருமுச்சோடு
உங்குத்
தெரியுமா?

நான்
குடியிருக்கும்
நாடே

வாடகை நாடு (ஏதிலி, காசி ஆனந்தன் நறுக்குகள், ப.64)

என்று அழுத்தமாகப் பதிவு செய்வதன் மூலம் அகதி வாழ்க்கை ஒவ்வொரு புலம்பெயர் ஈழமக்களின் மனத்திலும் எத்தகையதொரு பாதிப்பை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது என்பதை உணரலாம்.

மொழி

தமிழ்மொழிக்கென்று நீண்ட, நெடிய வரலாறு உண்டு. உயர்தனிச் செம்மொழி அங்கோரம் பெறும் முன்பிருந்தே தன் தாய்மொழியாம் தமிழை மாசறப் பேசியவர்களுள் மிக முக்கியமானவர்கள் ஈழ மக்கள். அம்மக்கள் தான் நினைத்தும் பார்த்திராத வேறு ஒரு அந்திய நாட்டிற்குக் குடியேறும் நிலையில், தனக்கு முன் அறிமுகம் இல்லாத அல்லது அதிகம் தெரியாத இன்னொரு மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது.

உதாரணமாக ஈழத்தமிழர் ரஷ்யாவில் வசிக்க நேர்க்கையில் ரஷ்யமொழியை முதலில் தான் படித்து, பின்னர் தம் குடும்பத்தினர்க்குக் கற்றுக் கொடுத்து, பின்னர் தன் பிள்ளைகளை ரஷ்யமொழிப் பள்ளிகளில் சேர்ப்பதால் தாய்மொழி மறக்கடிக்கப் படுகின்றது. தன் மொழியைத்

தொலைத்தவன் ஏற்றதாழு தன் அடையாளத்தையும் தொலைத்தவன் ஆகின்றான். இரு மொழிகளுக்குள் சிக்கித் தவிக்கும் குழந்தைகள் தான் வாழும் நாட்டினர் பேசும் மொழியை மட்டுமே தாழும் பேச வேண்டிய சூழ்நிலையில் தன் தாய்மொழியை மறக்கின்றனர். இந்த மொழி இழப்பு பின்னாளில் இனக்கலப்பிற்கு வழிவகுக்கின்றது. தாய்மொழியின் அவசியம் பற்றிக் கூறும் மொழியை வல்லுநர்கள் நீங்கள் மொழியை இழந்தால் பின்னர் உங்கள் பண்பாட்டை என்கிறார்கள். புலம்பெயர்ந்த தமிழர்கள் தமிழைக் காப்பதன் முக்கியத்துவத்தைக் கூறும் கவிஞர் அம்பி “ஓடிடும் தமிழா” எனும் கவிதையில்,

ஓடிடும் தமிழா நில் நீ
ஒரு கணம் மனதைத் தட்டு
.....
ஒர்த்தலை முறையின் பின்னே
உன்னடி உறவென் ரேதும்
ஊரிலே அறியாப் பின்னை
உலகரங்கினில் யாரோ?
தாரணை மீதில் நானோர்
தமிழ்நென் றஹுதி செய்யின்
ஊர்பெயர் உடைகள் அல்ல
ஒண்டமிழ் மொழியே சாட்சி (ஓடிடும் தமிழா)

என்று எழுதுகிறார்.

இனக்கலப்பு

வெறும் மொழியிழப்பாய் மட்டுமின்றி, தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் பாதிக்கத் துவங்கியது. தன் நாட்டிலிருந்து அந்தீய நாட்டில் அகதிகளாய் வாழும் தமிழ்மீப் பின்னைகள் தான் வாழும் நாட்டின் பண்பாட்டு அம்சங்களை அதிகமாய் பின்பற்றும் சூழ்நிலை உருவாகின்றது. இதன் காரணமாய்த் தன்னை அறியாமலே தன் நாட்டின் பண்பாடுகளை அவர்கள் புறக்கணிக்கிறார்கள். தன் நாட்டைச் சார்ந்தவர் பேசும் மொழியை வைத்து நாம் ஓரே நாட்டினர் என்கிற அறிதலும் அவர்களுக்குள் இல்லாமல் போகின்றது. ஆணோ, பெண்ணோ தன் இல்வாழ்க்கைக்குத் துணை தேடுகின்ற பொழுது, தான் இதுவரையில் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்ட கலாச்சாரப் பின்னணி உள்ள ஒரு இணையைத் தேடுகின்ற பொழுது வெகு சாதாரணமாக வேற்றினக் கலப்பு அவர்களுக்குள் ஏற்படுகின்றது. அவர்களின் பின்னைகளும், சந்ததிகளும் ஈழ மண்ணின் பின்னைகள் என்கிற தனித்துவ அடையாளத்தை இழக்கின்றனர். அதனால் சரியான புரிதல் இல்லா நிலையும் உருவாகின்றது. எனில் மொழி இழப்பு, இனக்கலப்பிற்கு வழிவகுத்து நாளடைவில் இன அழிப்பு முயற்சியில் தன் பயணத்தைத் திசை திருப்பிக் கொள்கின்றது.

பண்பாட்டுச் சிதைவு

மொழி,
இனம் என்பதைக் கடந்து புலம்பெயர் மக்கள் தங்களுடைய பண்பாடு தொடர்பான இடர்ப்பாடுகளையும் எதிர்கொள்ள வேண்டி இருக்கின்றது. தாம் இதுவரை மேற்கொண்டு வந்த சில பழக்கவழக்கங்களை அவர்கள் மாற்ற வேண்டியுள்ளது. இல்லையெனில் தாம் வாழும் நாட்டுப் பழக்கவழக்கங்களால் தம் பண்பாட்டுப் பழக்கங்களைக் கைவிடவும் நேர்கின்றது. அவற்றுள்,

- பொட்டனீதல்
- சேலை உடுத்தல்
- பண்டிகை மற்றும் விழாக் கொண்டாட்டம்

என்பன போன்ற பழக்கவழக்கங்களில் நிறைய மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வருகின்றன.

பொட்டணிதல்

நெற்றியில் பொட்டணிதல் என்பது ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் பொதுவான மரபு. ஆரம்பத்தில் இந்தியாவிலும், ஈழத்திலும் உள்ள பெண்கள் மட்டும் விரும்பி அணிந்த பொட்டு, ஈழ மக்களின் புலப்பெயர்விற்குப் பிறகு, பிற நாடுகளில் பரவத் துவங்கியது. இதன் காரணமாய்ப் பலருக்கு விருப்பப் பொருளாய்ப் பொட்டு அமையினும் சில நாடுகளில் அதனால் பிரச்சனைகளும் ஏற்பட்டது. அமெரிக்காவில் பல வருடங்களின் முன்னர், பொட்டு வைப்பவர்களுக்கு எதிரான இனவெறி இயக்கம் ஒன்று தோன்றியது. (*Dot Buster*) என்ற இந்த இயக்கம் பொட்டு வைத்தவர்களைத் தாக்குவதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு இயங்கியது. இதுபோன்ற சில பயங்கரவாதத்தினால் தம் மரபு சார்ந்த அடையாளத்தை ஈழ மக்கள் கைவிடும் அவலநிலை ஏற்பட்டது.

சேலை உடுத்தல்

சேலை, பண்பாட்டு ரீதியாகப் பல்வேறு மாநிலங்களில் வாழும் இந்தியப் பெண்களையும் இணைக்கிறது. அணியும் முறைகள் மாறினாலும், பெரும்பான்மையும் ஈழ, சிங்களப் பெண்கள் சேலை உடுத்துவதையே வழக்கமாக்கி இருந்தனர். அந்திய நாடுகளில் சேலை அணிந்தவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பார்த்துக் கொள்கின்றபோது இருவரும் ஒத்த நாட்டைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதை அறிய முடிகின்றது. ஆனால் ஈழ மக்கள் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் அதிக புழக்கத்தில் உள்ள சுடிதார்(*Chudidar*) குர்தா(*Kurta*) பேண்ட(*Pant*) போன்ற ஆடைகளின் செல்வாக்கு மிகுதியாய் உள்ளதால், சேலை அணிவது நாகரிகத்திற்கு எதிரானது என்றும், சமுதாயத்தில் தன் மரியாதை உயர அந்நாட்டு நவீன ரக, நாகரிக ஆடைகளை அணிய வேண்டும் என்கிற எண்ணமும் உருவாகின்றது. இன்னும் சிலர் தன் சுதந்திர ஆடையை அணிய முடியவில்லை என்கிற மனவருத்தத்திற்கும் உள்ளாகின்றனர். இதனால் ஒரு நாட்டின் பண்பாட்டு அடையாளம் சிதையும் வாய்ப்பும் உருவாகின்றது.

பொங்கல் பண்டிகை

தமிழர்களின் பண்டிகைகளில் மிக முக்கியமான பண்டிகை பொங்கல். ஏறத்தாழ தமிழர்களின் அடையாளமாகவே பொங்கல் பண்டிகை கருதப்படுகின்றது. ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை ஈஸ்டர், வருடப் பிறப்பு எனப் பல பண்டிகைகள் கொண்டாடப்பட்டனும், குடும்பம் முழுவதும் ஒன்றாக இணைந்து பங்குபெறும் ஒரு பண்டிகை என்றால் அது பொங்கல் பண்டிகை மட்டும்தான். இதனை ஈழ எழுத்தாளர் சந்திரலேகா வாமதேவா கூறுகையில்,

“பொங்கலன்று பனிக்குளியல், விடியலில் எழுந்து குடும்பத்தினர் அனைவரும் நீராடிய பின், முற்றத்தைக் கழுவி அல்லது மெழுகி, உலக்கைகளை வைத்து நீங்கதுரமாகப் பொங்கல் செய்யப்படும் இடத்தை மாவினால் அடையாளப் படுத்துவார்கள். உள்ளே போய் வருவதற்கு வாசல்கள் நாற்புறமும் விடப்பட்டு, அவை கத்தி வடிவில் கீறப்படும். கிழக்குப் பார்த்த ஒரு மூலையில், நன்கு மெழுகப்பட்ட மூன்று கற்களை அடுக்கி, அடுப்பை அமைப்பார் வீட்டின் தலைவி. பின்னொகள் சரமாகத் தொடர்வெடி கொளுத்த, வீட்டின் தலைவர், நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட பாலும் நீரும் கருப்பஞ்சாறும் நிறைக்கப்பட்ட பானையை அடுப்பேற்றுவார். அரிசியைப் போட்டு ஆண் பொங்கலைத் தயாரிக்க, பெண்கள் சமையலறையில் கறிகளையும், சம்பலையும் தயாரிப்பார்கள். பின் சூரியனுக்கு மூன்று இலைகளில் பொங்கல் படைக்கப்பட, குடும்பத்தினர் அனைவரும் ஒன்றாக இணைந்து கொண்டாடுவார்” (சமலும் தமிழ் உலகம், ப.216)

ஆழத்துக் கவிஞர் காசி ஆனந்தன் தன் நாட்டில் நடைபெறும் விழாக்களைக் கூறுகையில், ‘அர்த்தமூம் முரசோலி

சங்கொலி ஓர்புறம்
ஆடல் வஸ்லார்
கூத்துக்கள் கும்மிகள்
ஓர்புறம் காற்றினில்
கழைந்து முச்சை
ஈர்த்திடும் சந்தனம்
பூமணம் ஓர்புறம்
நாவில் இன்பம்
தோய்த்திடும் தேங்கனி
ஓர்புறம் எனவிழாத்
தோய்வார் நாடு!

என்று ஏங்கி உரைக்கின்றார்.

ஆனால் இத்தகைய விழாக்களோ, பொங்கல் பண்டிகையோ தாம் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் ஈழவர்கள் கொண்டாட முடியுமா? அல்லது கொண்டாடினால் அதே மகிழ்ச்சி, சுதந்திரம் கிடைக்குமா என்பது கேள்விக்குறியே!

நிறைவாக, புலம்பெயர் ஈழத்தமிழ் மக்கள்

செந்தமிழ் ஈழம் நான் போய்ச் சேரவேண்டும்
சிறுபிடிமண் அள்ளி அதைக் கொஞ்சவேண்டும்

.....
தமிழ்மீச் சேவலைநான் கேட்க வேண்டும்!
தலைவாசல் செம்பருத்தி பார்க்க வேண்டும்
உமிழ்நீர்வாயால் உழுவை தின்ன வேண்டும்!
ஊர்வெளியில் காற்றாடி ஏற்ற வேண்டும்!
திமிரோடு தமிழ்மீ மண்ணில் என்றன்

தேசமிது தேசமெனத் திரிய வேண்டும் (தாயகம் தேடி, காசி ஆனந்தன்)

என்று காசி ஆனந்தன் தன் கவிதையில் குறிப்பிடுவதைப் போல், எண்ணிலடங்கா ஏக்கங்களை உள்ளடக்கி, போலி மாயையை நிலையென எண்ணி, அந்நிய நாட்டைத் தாம் புலம்பெயர்ந்த நாட்டை, தம் தற்காலிக நாடாய் எண்ணி, என்றைக்கு விடியுமோ என எண்ணி வாழ்வைக் கேள்விக்குறியோடு கழித்து வாழும் அவலநிலைக்கே தள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பதை உனர முடிகின்றது.

துணைநின்றவை

- காசி ஆனந்தன், 1983, நறுக்குகள், இராமலிங்க நகர், பழைய மாமல்லபுரம் சாலை, கொட்டிவாக்கம், சென்னை.
- ..., 2006, காசி ஆனந்தன் கவிதைகள் (தொ.2), காசி ஆனந்தன் குடில், இராமலிங்க நகர், பழைய மாமல்லபுரம் சாலை, கொட்டிவாக்கம், சென்னை.
- சந்திரலேகா வாமதேவா, 2008, சுழலும் தமிழ் உலகம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோயில்.
- புஷ்பராஜோ சி., 2003, ஈழப்போராட்டத்தில் எனது சாட்சியங்கள், அடையாளம் பதிப்பகம், புத்தாந்த்தம், திருச்சி.
- ..., (ஆண்டு விவரம் இல்லை), அக்கரைக்குப் போன அம்மாவுக்கு (31 கவிதைகளின் தொகுப்பு), தமிழியல் வெளியீடு, ஹம்சத்வனி, சென்னை.
- (<http://ta.m.wikipedia.org/wiki/>)

Filename: issue 10
Directory: C:\Users\new\Documents
Template: C:\Users\new\AppData\Roaming\Microsoft\Templates\Normal.dotm
Title:
Subject:
Author: new
Keywords:
Comments:
Creation Date: 7/16/2017 8:52:00 PM
Change Number: 59
Last Saved On: 7/30/2017 4:37:00 AM
Last Saved By: new
Total Editing Time: 261 Minutes
Last Printed On: 7/30/2017 4:38:00 AM
As of Last Complete Printing
Number of Pages: 52
Number of Words: 17,713 (approx.)
Number of Characters: 100,970 (approx.)